

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

16 päivänä helmikuuta 2023*

Muutoksenhaku – Kieliä koskevat järjestelyt – Ilmoitus avoimesta kilpailusta hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi tarkastuksen alalla – Kielitaito – Kilpailun toisen kielen valintamahdollisuuden rajoittaminen englannin, ranskan ja saksan kieliin – Yhteydenpidossa Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) kanssa käytettävä kieli – Asetus N:o 1 – Virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt – 1 d artiklan 1 kohta – Kieleen perustuva syrjintä – Oikeuttaminen – Yksikön etu – Vaatimus ”välittömästi toimintakykyisten” hallintovirkamiesten palvelukseen ottamisesta – TuomioistuINVALVONTA – Vaadittu näytön taso

Asiassa C-623/20 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 20.11.2020,

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Gattinara, T. Lilamand ja D. Milanowska,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Italian tasavalta, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan P. Gentili, avvocato dello Stato,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään L. Aguilera Ruiz ja A. Gavela Llopis,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev, presidentti K. Lenaerts ja varapresidentti L. Bay Larsen, jotka hoitavat ensimmäisen jaoston tuomareiden tehtäviä, sekä tuomarit A. Kumin ja I. Ziemele (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. M. Collins,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Di Bella,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.3.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn, kuultuaan julkisasiamiehen 19.5.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen, on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 9.9.2020 antaman tuomion Italia v. komissio (T-437/16, EU:T:2020:410; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla tämä kumosi ilmoituksen avoimesta kilpailusta EPSO/AD/322/16 hallintovirkamiesten (AD 5/AD 7) varallaololuetteloiden laatimiseksi tarkastuksen alalla (EUVL 2016, C 171 A, s. 1) (jäljempänä riidanalainen kilpailuilmoitus).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1/58

- 2 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 1958, 17, s. 385), sellaisena kuin se on muutettuna 13.5.2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 517/2013 (EUVL 2013, L 158, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1/58), 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”[Euroopan] unionin toimielinten viralliset ja työkielet ovat bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kieli.”

- 3 Kyseisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltion tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan henkilön [unionin] toimielimille osoittamat asiakirjat laaditaan millä tahansa virallisella kielellä lähettäjän valinnan mukaan. Vastaus laaditaan samalla kielellä.”

- 4 Mainitun asetuksen 6 artiklan sanamuoto on seuraava:

”[Unionin] toimielimet voivat antaa työjärjestyksissään yksityiskohtaiset säännöt näiden kielten käyttämistä koskevien järjestelyjen soveltamisesta.”

Henkilöstösäännöt

- 5 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt (jäljempänä henkilöstösäännöt) vahvistetaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä 29.2.1968 annetulla neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (EYVL 1968, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 22.10.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 1023/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 15).

- 6 Henkilöstösääntöjen I osastoon, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset”, kuuluu 1–10 c artikla.
- 7 Henkilöstösääntöjen 1 d artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Näitä henkilöstösääntöjä sovellettaessa kaikenlainen syrjintä ja esimerkiksi – – kieleen – – perustuva syrjintä on kiellettyä.
- –
6. Kaikkien syrjimättömyysperiaatteeseen ja suhteellisuusperiaatteeseen kohdistuvien rajoitusten on oltava objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja, ja niiden on vastattava henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita. – –”
- 8 Henkilöstösääntöjen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Kukin toimielin määrää henkilöt, jotka kyseisessä toimielimessä käyttävät näissä henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle annettua toimivaltaa.
2. Yksi tai useampi toimielin voi kuitenkin siirtää nimittävälle viranomaiselle annetun toimivallan osittain tai kokonaan jollekin toimielimistä taikka toimielinten yhteiselle elimelle, lukuun ottamatta virkamiesten nimityksiin, ylennyksiin ja siirtoihin liittyviä päätöksiä.”
- 9 Henkilöstösääntöjen III osaston otsikko on ”Virkaura”.
- 10 Kyseisen osaston I luvussa, jonka otsikko on ”Palvelukseen ottaminen”, on henkilöstösääntöjen 27–34 artikla, ja 27 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Palvelukseen ottamisessa on pyrittävä varmistamaan, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, jotka otetaan palvelukseen unionin jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta. Virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille.”
- 11 Henkilöstösääntöjen 28 artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”Virkamieheksi voidaan nimittää ainoastaan henkilö,
- –
- d) joka on, jollei 29 artiklan 2 kohdan säännöksistä[, joissa säädetään muunlaisesta palvelukseenottomenettelystä kuin kilpailumenettelystä ja joita sovelletaan otettaessa palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä sekä poikkeustapauksissa täytettäessä toimia, jotka vaativat erityispätevyyttä,] muuta johdu, joko tutkintotodistustensa tai kokeiden tai molempien perusteella läpäissyt kilpailun liitteen III mukaisesti,
- –
- f) jolla on perusteellinen kielitaito yhdessä unionin kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa unionin kielessä”.

12 Henkilöstösääntöjen liitteen III otsikko on ”Kilpailumenettely”. Siinä olevassa 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kilpailua koskevan ilmoituksen vahvistaa nimittävä viranomainen sekakomiteaa kuultuaan.

Kilpailuilmoituksessa on täsmennettävä:

- a) kilpailun luonne (toimielimen sisäinen kilpailu, toimielinten sisäinen kilpailu, avoin kilpailu, tarvittaessa kahden tai useamman toimielimen yhteinen kilpailu),
  - b) kilpailumenettely (joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailu),
  - c) täytettäviin virkoihin liittyvien tehtävien ja velvollisuuksien luonne sekä tehtäväryhmä ja palkkaluokka,
  - d) – – täytettäviin virkoihin vaadittavat tutkinnot ja todistukset tai työkokemus,
  - e) kokeisiin perustuvissa kilpailuissa kokeiden luonne ja niiden arvostelu,
  - f) täytettävien virkojen erityisluonteesta johtuvat mahdolliset kielitaitovaatimukset,
  - g) mahdollinen enimmäisikä sekä ikärajan nostaminen, jota sovelletaan niihin muuhun henkilöstöön kuuluviin, jotka ovat hoitaneet tehtäviään vähintään vuoden ajan,
  - h) hakemusten viimeinen jättöpäivä,
- –”

13 Kyseisessä liitteessä olevan 7 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Toimielimet antavat henkilöstösääntökomiteaa kuultuaan Euroopan henkilöstövalintatoimiston [(EPSO)] tehtäväksi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että unionin virkamiehiä koskevissa valintamenettelyissä – – noudatetaan yhdenmukaisia normeja.”

Päätös 2002/620/EY

- 14 EPSO perustettiin Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, talous- ja sosiaalikomitean, alueiden komitean ja Euroopan oikeusasiamiehen 25.7.2002 tekemällä päätöksellä 2002/620/EY (EYVL 2002, L 197, s. 53).
- 15 Kyseisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan EPSO käyttää muun muassa tämän päätöksen allekirjoittaneiden toimielinten nimittäville viranomaisille henkilöstösääntöjen liitteen III mukaan kuuluvia henkilöstövalintaa koskevia valtuuksia.
- 16 Päätöksen 2002/620 4 artiklan viimeisessä virkkeessä todetaan, että mahdolliset kanteet päätöksessä tarkoitetuilla aloilla nostetaan komissiota vastaan.

Muut sovellettavat säädökset

Avoimia kilpailuja koskevat yleiset säännöt

- 17 EPSO julkaisi 27.2.2015 Euroopan unionin virallisessa lehdessä asiakirjan, jonka otsikko on ”Avoimet kilpailut – Yleiset säännöt” (EUVL 2015, C 70 A, s. 1), jonka ensimmäisessä sivulla täsmennetään, että kyseiset ”yleiset säännöt ovat olennainen osa kilpailuilmoitusta. Yhdessä kilpailuilmoituksen kanssa ne muodostavat sitovat puitteet kilpailumenettelylle”.
- 18 Kyseisten yleisten sääntöjen 1.3 kohdassa, jonka otsikko on ”Edellytykset kilpailuun osallistumiselle”, todetaan kielitaidon osalta seuraavaa:

” – –

EU:n toimielinten pitkäaikaisen käytännön mukaan sisäisessä viestinnässä käytettävät kielet ovat englanti, ranska ja saksa. Ne ovat myös EU:n ulkoisessa viestinnässä ja asiakirjojen käsittelyssä tavallisimpia kieliä.

Kielet, jotka on kilpailuissa mahdollista valita toiseksi kieleksi, on määritetty toimiyksikön edun mukaisesti. Toimiyksikön edun mukaista on, että uudet työntekijät ovat heti toimintakykyisiä ja pystyvät kommunikoimaan sujuvasti päivittäisessä työssään. Muussa tapauksessa toimielinten toiminta vaikeutuisi huomattavasti.

Tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi jokaisen hakijan on suoritettava kokeet toisella kielellään, jonka on oltava jokin edellä mainituista kolmesta kielestä – myös tapauksissa, joissa hakijan ensimmäinen kieli on jokin näistä kielistä. Arvioimalla hakijoiden pätevyyttä tällä tavalla toimielimet voivat ennakoida hakijoiden valmiuksia suoriutua alusta alkaen työtehtävistään todellisissa työtilanteissa. Asialla ei ole vaikutusta myöhempään kielikoulutukseen, jonka tarkoituksena on henkilöstösääntöjen 45 artiklan 2 kohdassa edellytetyn kolmannen kielen taidon hankkiminen.

– –”

Riidanalainen kilpailuilmoitus

- 19 Unionin yleinen tuomioistuin esitti valituksenalaisen tuomion 1–13 kohdassa riidanalaisen kilpailuilmoituksen sisällön seuraavasti:

”1 [EPSO] julkaisi 12.5.2016 Euroopan unionin virallisessa lehdessä [riidanalaisen kilpailuilmoituksen]. – –

2 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] johdanto-osassa ilmoitetaan – –, että kyseinen ilmoitus ja siihen liittyvät avoimia kilpailuja koskevat yleiset säännöt – – muodostavat kyseisen valintamenettelyn sitovat oikeudelliset puitteet. Siinä täsmennetään myös, että yleisten sääntöjen liitettä II – – ei sovelleta kyseessä olevaan valintamenettelyyn ja että se korvataan [riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteessä II olevilla säännöillä

– –

4 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] osassa, jonka otsikko on 'Hakukelpoisuus' ja jossa määritellään edellytykset, jotka hakijoiden on täytettävä hakemuksensa validointipäivänä, asetetaan erityiseksi osallistumisedellytykseksi '[kieliä koskevan yhteisen eurooppalaisen viitekehyksen (CEFR)] vähimmäistaso C1 jossakin [unionin] 24 virallisesta kielestä', josta käytetään nimitystä kilpailun 'kieli 1', sekä '[CEFR:n] vähimmäistaso B2 englannin, ranskan tai saksan kielessä'. Tämän toisen kielen, josta käytetään nimitystä kilpailun 'kieli 2', on ehdottomasti oltava muu kuin se kieli, jonka hakija on valinnut kieleksi 1.

5 Siinä täsmennetään myös, että 'hakemus on laadittava englanniksi, ranskaksi tai saksaksi'.

6 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] samassa osassa todetaan, että 'hakijan on valittava kieleksi 2 englanti, ranska tai saksa', että 'nämä ovat [unionin] toimielinten tärkeimmät työkielet – ja [että] toimiyksikön etujen mukaista on, että uudet työntekijät ovat heti toimintakykyisiä ja pystyvät kommunikoimaan sujuvasti päivittäisessä työssään ainakin yhdellä näistä kielistä'. Hakijoita kehoitetaan tältä osin tutustumaan [riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteeseen II, jonka otsikko on 'Tämän valintamenettelyn kielijärjestelyjen perustelut' ja jossa on 'lisätietoja tämän avoimen kilpailun kieliä koskevista järjestelyistä'.

--

8 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteen II johdanto-osassa todetaan seuraavaa:

'Tämän erikoisalan kilpailun tarkoituksena on ottaa palvelukseen hallintovirkamiehiä tarkastuksen alalla. Kilpailuilmoituksen kohdassa 'HAKUKELPOISUUS' esitetyt vaatimukset ovat [unionin] toimielinten keskeisten asiantuntemusta, kokemusta ja osaamista koskevien vaatimusten mukaisia ja niillä vastataan tarpeeseen varmistaa, että uudet työntekijät kykenevät työskentelemään tehokkaasti erityisesti muiden henkilöstön jäsenten kanssa.

Tämän vuoksi hakijoiden on valittava toinen kilpailussa käyttämistään kielistä tietyistä [unionin] virallisista kielistä. Tämä rajoitus johtuu myös budjettiin liittyvistä ja toiminnallisista syistä sekä jäljempänä 1, 2 ja 3 kohdissa kuvatuista EPSOn valintamenetelmistä. EPSOn hallintoneuvosto on vahvistanut tämän kilpailun kielivaatimukset ottaen huomioon nämä tekijät ja muita erityisiä vaatimuksia, jotka liittyvät tehtävien luonteeseen tai asianomaisten [unionin] toimielinten erityistarpeisiin.

Tämän kilpailun ensisijaisena tarkoituksena on laatia varallaololuettelo hallintovirkamiesten ottamiseksi Euroopan komission sekä jossain määrin myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen palvelukseen. On olennaisen tärkeää, että hallintovirkamiehet ovat heti palvelukseen astuttuaan toimintakykyisiä ja kykenevät kommunikoimaan työtovereidensa ja esimiestensä kanssa. EU:n toimielimet katsovat jäljempänä 2 kohdassa esitettyjen, kielten käyttöä [unionin] valintamenettelyissä koskevien kriteerien pohjalta, että englanti, ranska ja saksa sopivat tässä kilpailussa parhaiten toisen kielen valintavaihtoehdoiksi.

Koska [unionin] toimielinten henkilöstö puhuu, kääntää ja käyttää hallinnollisessa viestinnässään yleisimmin englantia, ranskaa ja saksaa, hakijan kahdesta pakollisesta kielestä vähintään yhden on oltava jokin niistä.

Lisäksi hyvän englannin, ranskan tai saksan kielen taidon katsotaan olevan olennaisen tärkeä myös silloin, kun hallintovirkamiehet analysoivat tarkastettavien tilannetta, pitävät esityksiä, käyvät keskusteluja ja kirjoittavat raportteja. Kielitaidon avulla voidaan varmistaa tehokas yhteistyö ja tiedonvaihto tarkastettavien yksiköiden ja asianomaisten viranomaisten kanssa.

Hakijoiden on käytettävä toista kilpailukieltään (englanti, ranska tai saksa) sähköisen hakemuksen täyttämiseen. EPSOn on puolestaan käytettävä näitä kieliä, kun se lähettää viestejä kaikille hakijoille, jotka ovat jättäneet validoidun hakemuksen. Samoin sen on käytettävä niitä joissakin 3 kohdassa kuvatuista kokeista.’

- 9 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteessä II olevassa 1 kohdassa, jonka otsikko on ’Perustelut kielten valintaan kutakin valintamenettelyä varten’, todetaan seuraavaa:

’[Unionin] toimielimet katsovat, että päätöksen siitä, mitä kieliä kussakin valintamenettelyssä käytetään, ja erityisesti kielten valinnanvapauden rajoittamisen on perustuttava seuraaviin seikkoihin:

- i) Uusien työntekijöiden välittömän toimintakyvyn vaatimus

Uusien työntekijöiden on oltava heti toimintakykyisiä ja kyettävä hoitamaan tehtäviä, joita varten heidät on otettu palvelukseen. Näin ollen EPSOn on varmistettava, että kilpailun läpäisseillä hakijoilla on riittävät taidot kieliyhdistelmässä, jonka avulla he pystyvät hoitamaan tehtävänsä tehokkaasti ja kykenevät erityisesti kommunikoimaan sujuvasti päivittäisessä työssään kollegojensa ja esimiestensä kanssa.

Sen vuoksi voi olla perusteltua järjestää osa kokeista vain muutamilla työkielillä sen varmistamiseksi, että kaikki hakijat kykenevät työskentelemään niistä vähintään yhdellä riippumatta siitä, mikä on heidän ensimmäinen virallinen kielensä. Jos näin ei toimittaisi, suurena vaarana olisi, että merkittävä osa kilpailun läpäisseistä hakijoista ei pystyisi kohtuullisen ajan kuluessa hoitamaan tehtäviä, joihin heidät on palkattu. Tällöin ei myöskään otettaisi huomioon, että EU-tehtäviin hakevat henkilöt ovat selvästikin halukkaita työskentelemään sellaisen kansainvälisen hallintoelimen palveluksessa, jossa on käytettävä tiettyjä työkieliä, jotta se voi toimia kunnolla ja hoitaa sille perussopimuksissa annettuja tehtäviä.

- ii) Valintamenettelyn luonne

Joissakin tapauksissa hakijoiden kielivalikoiman rajoittaminen voi olla perusteltua myös valintamenettelyn luonteen vuoksi.

Henkilöstösääntöjen 27 artiklan mukaisesti EPSO arvioi hakijat avoimissa kilpailuissa, joissa arvioidaan hakijoiden taitoja, jotta voitaisiin paremmin ennakoida, pystyvätkö he hoitamaan tehtäviään.

Arviointikeskusmenetelmä (assessment centre) on vakioitu valintamenetelmä, jossa useat valintalautakunnan jäsenet havainnoivat hakijoita eri toimintaskenaarioissa. Arviointi suoritetaan nimittävän viranomaisen ennalta laatiman kompetenssikuvauksen perusteella. Siinä käytetään yhteistä pisteytysmenetelmää, ja päätökset tehdään yhdessä.

Arvioimalla hakijoiden taitoja tällä tavalla [unionin] toimielimet voivat ennakoida todenmukaisissa olosuhteissa heidän valmiuksiaan suoriutua alusta alkaen työtehtävistään. Lukuisat tieteelliset tutkimukset osoittavat, että arviointikeskusmenetelmällä toteutettavat, todellisia työtilanteita simuloivat kokeet antavat parhaan kuvan suoriutumisesta tositalanteessa. Menetelmää käytetäänkin maailmanlaajuisesti. Työurien pituuden ja toimielinten sisäisen tehtävistä toiseen siirtymisen vuoksi tämäntyyppinen arviointi on ratkaisevan tärkeää, etenkin vakituisia virkamiehiä valittaessa.

Jotta voidaan varmistaa, että hakijoita arvioidaan yhdenvertaisesti ja että hakijat voivat kommunikoida suoraan arvioijien ja muiden kokeisiin osallistuvien kanssa, hakijoita arvioidaan yhteisesti samankielisessä ryhmässä. Jollei kyseessä ole sellaisen kilpailun arviointi, jossa on vain yksi pääkieli, tällainen järjestely edellyttää väistämättä, että arviointi järjestetään rajoitetulla määrällä kieliä.

iii) Budjettiin liittyvät ja toiminnalliset rajoitteet

EPSOn hallintoneuvosto katsoo useastakin syystä, että olisi mahdotonta toteuttaa yksittäisen kilpailun arviointikeskusvaihe kaikilla [unionin] virallisilla kielillä.

Ensinnäkin tällaisella menettelyllä olisi mittavia resurssivaikutuksia: [unionin] toimielinten olisi mahdotonta täyttää henkilöstötarpeensa nykyisen talousarvion puitteissa. Menettely ei myöskään tuottaisi järkevää vastinetta [unionin] veronmaksajien rahoille.

Toiseksi arviointikeskusvaiheen toteuttaminen kaikilla virallisilla kielillä edellyttäisi, että EPSOn kilpailuissa työskentelisi suuri määrä tulkkeja ja että käytettävissä olisi asianmukaiset tilat tulkkauskoppeineen.

Kolmanneksi valintalautakuntiin tarvittaisiin paljon enemmän jäseniä, jotta niissä osattaisiin kaikkia hakijoiden käyttämiä kieliä.'

10 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteessä II olevassa 2 kohdassa, jonka otsikko on ”Kriteerit kielten valintaan kutakin valintamenettelyä varten”, todetaan seuraavaa:

’Jos hakijoiden on valittava kilpailukielensä rajoitetusta määrästä [unionin] virallisia kieliä, EPSOn hallintoneuvoston on määriteltävä tapauskohtaisesti kussakin avoimessa kilpailussa käytettävät kielet ottaen huomioon seuraavat seikat:

- i) kaikki erityiset sisäiset säännöt, jotka koskevat kielten käyttöä asianomaisissa toimielimissä tai elimissä;
- ii) erityisvaatimukset, jotka liittyvät tehtävien luonteeseen ja kyseisten toimielinten erityistarpeisiin;
- iii) asianomaisissa toimielimissä yleisimmin käytettävät kielet seuraavien seikkojen perusteella:

– palveluksessa olevien [unionin] vakituisten virkamiesten ilmoittama ja todennettu kielitaito vähintään [CEFR:n] tasolla B2;

– yleisimmät kohdekielet, joille [unionin] toimielinten sisäiseen käyttöön tarkoitetut asiakirjat käännetään;

– yleisimmät lähdekielet, joista [unionin] toimielinten laatimat ulkopuoliseen käyttöön tarkoitetut asiakirjat käännetään.

- iv) kyseisten toimielinten hallinnollisessa viestinnässä käytettävät kielet.’

11 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteessä II olevassa 3 kohdassa, jonka otsikko on ”Yhteydenpidossa käytettävä kieli”, todetaan seuraavaa:

’Tässä kohdassa esitetään yleiset säännöt, jotka koskevat kielten käyttöä EPSOn ja hakijoiden välisessä viestinnässä. Kilpailuilmoituksessa voidaan asettaa muita erityisvaatimuksia.

EPSO ottaa asianmukaisesti huomioon hakijoiden oikeuden käyttää [unionin] kansalaisina omaa äidinkieltään. Samalla EPSO kuitenkin pitää hakemuksensa validoinutta hakijaa mahdollisena tulevana [unionin] virkamieskunnan jäsenenä, jota koskevat henkilöstösäännöissä vahvistetut oikeudet ja velvollisuudet. [Unionin] toimielimet katsovatkin, että EPSOn olisi mahdollisuuksien mukaan viestittävä hakijoiden kanssa ja annettava näille tietoa heidän hakemuksistaan kaikilla [unionin] virallisilla kielillä. Sen vuoksi ne EPSOn verkkosivujen osat, jotka pysyvät pitkään muuttumattomina, sekä kilpailuilmotukset ja avointen kilpailujen yleiset säännöt julkaistaan kaikilla virallisilla kielillä.

Sähköisten hakulomakkeiden täyttämässä käytettävät kielet määritellään kussakin kilpailuilmotuksessa. Hakulomakkeen täyttämistä koskevat ohjeet on annettava kaikilla virallisilla kielillä. Näitä sääntöjä sovelletaan siirtymäkaudella, joka tarvitaan ensimmäisen vaiheen sähköisen hakumenettelyn saamiseksi käyttöön kaikilla virallisilla kielillä.

Jotta viestintä olisi nopeaa ja tehokasta sen jälkeen, kun ehdokas on validoinut hakemuksensa, EPSOn yleisviestintä suurille hakijajoukoille tapahtuu vain osalla [unionin] virallisista kielistä. Kielenä on kussakin kilpailuilmotuksessa määritetty hakijan ensimmäinen tai toinen kieli.

Hakija voi ottaa yhteyttä EPSOon millä tahansa [unionin] virallisella kielellä. Jotta EPSO pystyisi käsittelemään tiedusteluja tehokkaammin, hakijoita kuitenkin kehoitetaan valitsemaan muutamista kielistä, joita EPSOn henkilöstö kykenee käyttämään suoraan joutumatta käännettämään viestejä.

Tietyt kokeet voidaan myös järjestää rajatulla määrällä [unionin] virallisia kieliä, jotta kyetään varmistamaan, että hakijoilla on avointen kilpailujen arviointikeskusvaiheeseen osallistumista varten tarvittava kielitaito. Eri kokeiden kielet mainitaan kussakin kilpailuilmotuksessa.

[Unionin] toimielimet katsovat, että toimintayksiköiden edun, monikielisyyden periaatteen ja kielellisen syrjimättömyyden välillä vallitsee näiden järjestelyjen myötä oikeudenmukainen ja toimiva tasapaino. Kun kaikkien hakijoiden on valittava toinen kieli, joka on muu kuin heidän ensimmäinen kielensä (yleensä äidinkieli tai vastaava), varmistetaan, että heitä voidaan vertailla tasapuolisesti – –'

12 [Riidanalaisen kilpailuilmotuksen] osan, jonka otsikko on 'Valintamenettely', 1 kohdassa todetaan, että tietokoneella tehtävät monivalintakokeet eli kielellistä, numeerista ja abstraktia päättelyä koskevat kokeet, jotka muodostavat kyseisen valintamenettelyn ensimmäisen vaiheen, järjestetään kielellä, jonka kukin hakija on valinnut kieleksi 1.

13 Lisäksi kyseisen osan 3 kohdan mukaan 'pätevyyteen perustuvassa karsinnassa', joka on riidanalaisessa ilmoituksessa tarkoitetun kilpailun toinen vaihe, parhaiten menestyneet hakijat kutsutaan suorittamaan kilpailun kieleksi 2 valitsemallaan kielellä arviointikeskuksen kokeet, ja tämä on kilpailun viimeinen vaihe, johon sisältyy useita kokeita, joiden tarkoituksena on arvioida hakijoiden eri kompetensseja."

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

20 Italian tasavalta nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.8.2016 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen kilpailuilmotuksen kumoamista. Espanjan kuningaskunta tuki väliintulijana Italian tasavaltaa.

- 21 Italian tasavalta riitautti kanteellaan riidanalaisella kilpailuilmoituksella käyttöön otetun kieliä koskevan järjestelyn sellaisen kahden osan laillisuuden, joissa yhtäältä kilpailun toisen kielen valinta ja toisaalta hakijoiden ja EPSOn välisessä viestinnässä käytettävän kielen valinta rajoitetaan englannin, ranskan ja saksan kieliin.
- 22 Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin tutki yhdessä kolmannen ja seitsemännen kanneperusteen, jotka koskivat kyseisen kieliä koskevan järjestelyn ensimmäistä osaa.
- 23 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettun kilpailun toisen kielen valinnan rajoittaminen englannin, ranskan ja saksan kieliin (jäljempänä kilpailun kielen 2 valinnan rajoittaminen tai kyseessä oleva rajoittaminen) on lähinnä kieleen perustuvaa erilaista kohtelua, joka on lähtökohtaisesti kielletty henkilöstösääntöjen 1 d artiklan nojalla, ja totesi myös, että tällainen erilainen kohtelu voi olla oikeutettua.
- 24 Tämän vuoksi se tutki valituksenalaisen tuomion 63–199 kohdassa tällaista oikeuttamista.
- 25 Kyseisen tutkinnan yhteydessä se tarkisti valituksenalaisen tuomion 80–100 kohdassa ne kolme perustetta, jotka riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa esitettiin kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamiseksi.
- 26 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 88 kohdassa, että todettua erilaista kohtelua ei voida oikeuttaa pelkästään budjettiin liittyviä ja toiminnallisia rajoitteita koskevalla perusteella eikä arviointikeskuksen kokeiden erityispiirteillä.
- 27 Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa, että vaikka tarpeella, jonka mukaan palvelukseen otettujen uusien työntekijöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä, voidaan mahdollisesti oikeuttaa valinnan rajoittaminen kyseessä olevaan kolmeen kieleen, budjettiin liittyvät ja toiminnalliset rajoitteet tai valintamenettelyn luonne eivät ole perusteita, joilla tällainen rajoittaminen voitaisiin oikeuttaa.
- 28 Näistä kolmesta perusteesta ensimmäisen osalta unionin yleinen tuomioistuin totesi yhtäältä valituksenalaisen tuomion 93 ja 94 kohdassa, että vaikka riidanalaisen kilpailuilmoituksen johdanto-osassa ja sen liitteessä II olevan 1 kohdan i alakohdassa esitetyt seikat osoittavat, että on yksikön edun mukaista, että palvelukseen otetut uudet työntekijät voivat hoitaa tehtäviään ja kommunikoida tehokkaasti heti, kun he aloittavat tehtävissään, ne eivät sellaisinaan riitä osoittamaan, että kyseessä olevat tehtävät, toisin sanoen tarkastuksen alan tehtävät riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitetuissa toimielimissä, edellyttäisivät konkreettisesti englannin, ranskan tai saksan kielen mutta ei unionin muiden virallisten kielten riittävää taitoa.
- 29 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 95–98 kohdassa, että palvelukseen otettujen kilpailun läpäisseiden hakijoiden tehtävien kuvaus, sellaisena kuin se on esitetty riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa, ei kyseenalaista tätä toteamusta, koska pelkästään kyseisen kuvauksen perusteella ei ole mahdollista osoittaa, että kukin niistä kolmesta kielestä, joihin kyseisen kilpailun kielen 2 valinta on rajattu, mahdollistaisi sen, että kyseisen kilpailun läpäisseet hakijat olisivat heti toimintakykyisiä. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että millään kyseisen kilpailuilmoituksen sisältämällä seikalla ei voida osoittaa, että näitä kolmea kieltä käytettäisiin tosiasiallisesti suoritettaessa kilpailuilmoituksen liitteessä I lueteltuja tehtäviä tai analysoitaessa tarkastettavien tilannetta, pidettäessä esityksiä, käytäessä keskusteluja ja kirjoittaessa raportteja eli suoritettaessa tehtäviä, joihin viitataan kilpailuilmoituksen liitteen II

johdanto-osassa. Mainitusta ilmoituksesta tai nyt esillä olevien asioiden asiakirjojen sisältämistä seikoista ei myöskään millään tavoin ilmene, että edellä mainittuja kolmea kieltä käytettäisiin tosiasiallisesti yhtäältä tarkastustehtäviä hoitavien hallintovirkamiesten ja toisaalta tarkastettavien yksiköiden ja toimivaltaisten viranomaisten välisissä suhteissa.

- 30 Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa, että palvelukseen otettujen uusien työntekijöiden välittömän toimintakyvyn vaatimusta koskeva peruste – kun otetaan huomioon sen epämääräinen ja yleinen muotoilu riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa ja se, ettei siinä ole sellaisia konkreettisia tietoja, jotka voisivat tukea sitä – ei voi oikeuttaa kilpailun kielen 2 valinnan rajoittamista.
- 31 Näissä olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin tutki tämän jälkeen, voidaanko komission tämän perusteen tueksi esittämällä seikoilla osoittaa, että kun otetaan huomioon täytettävien virkojen toiminnalliset erityispiirteet, kyseessä oleva rajoittaminen oli objektiivisesti ja asianmukaisesti oikeutettua sen vuoksi, että oli tarpeen saada palvelukseen välittömästi toimintakykyisiä virkamiehiä.
- 32 Tätä tutkintaa varten unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli ensin valituksenalaisen tuomion 106–149 kohdassa seuraavia, komission kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön liittyviä asiakirjoja:
- päätöksentekomenettelyn yksinkertaistamisesta 29.11.2000 annettu komission puheenjohtajan tiedonanto SEC(2000) 2071/6 sekä 29.11.2000 pidetystä komission 1502. kokouksesta 6.12.2000 laadittu pöytäkirja (PV(2002) 1502), jolla komission jäsenten kollegio hyväksyi kyseisen tiedonannon
  - komission työjärjestys (EYVL 2000, L 308, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 24.2.2010 tehdyllä komission päätöksellä 2010/138/EU, Euratom (EUVL 2010, L 55, s. 60) (jäljempänä komission työjärjestys), ja kyseisen työjärjestyksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt (K(2010) 1200 lopullinen)
  - komission ”Toiminnallisten menettelyjen käsikirjan” ote, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, ja tietyt siihen liittyvät asiakirjat ja
  - kääntämisestä komissiossa 20.12.2006 annetun komission tiedonannon SEC(2006) 1489 lopullinen liite, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen” (jäljempänä ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”).
- 33 Unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 valituksenalaisen tuomion 112–117 kohdassa ja totesi kyseisen tuomion 113 kohdassa, että sen ”tarkoituksena on lähinnä arvioida komission jäsenten kollegion eri päätöksentekomenettelyjä, sellaisina kuin niistä määrättiin komission työjärjestyksessä, sellaisena kuin se oli voimassa tiedonannon antamisajankohtana, ja ehdottaa niiden yksinkertaistamista. Tiedonannon 2.2 kohdassa todetaan tällaisessa asiayhteydessä ja tarkoin määrättyyn menettelytyyppiin eli kirjalliseen menettelyyn viittaamalla, että ’asiakirjat on lähetettävä komission kolmella työkielellä’, niitä kuitenkin nimeämättä. Vaikka tämä viittaus sisältää ilmaisun ’työkielet’, se ei yksin riitä osoittamaan, että englanti, ranska ja saksa olisivat ne kielet, joita kaikki komission yksiköt tosiasiallisesti käyttävät päivittäisessä työssään.” Todettuaan mainitun tuomion 114–116 kohdassa, että tiedonannon SEC(2000) 2071/6 muut jaksot heikentävät tämän viittauksen ulottuvuutta, unionin yleinen tuomioistuin totesi saman tuomion 117 kohdassa, että kyseisen tiedonannon ”perusteella ei voida

tehdä hyödyllisiä johtopäätöksiä englannin, ranskan ja saksan tosiasiallisesta käytöstä komission yksiköiden päivittäisessä työssä eikä varsinkaan riidanalaisessa [kilpailuilmoituksessa] tarkoitettujen tehtävien hoitamisessa”.

- 34 Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen tuomion 118 kohdassa, että tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa muilla asiakirjoilla, joita komissio ehdottaa käytettäväksi tiedonannon SEC(2000) 2071/6 arvioinnin perusteina, eli komission työjärjestyksellä, sen soveltamissäännöillä sekä asiakirjalla, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, ja tutki vuoronperään kyseistä kolmea asiakirjaa kyseisen tuomion 119–121 kohdassa.
- 35 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa, että kun tämän tuomion 34 kohdassa mainittuja asiakirjoja tarkastellaan kokonaisuutena, niitä ei voida pitää asetuksen N:o 1/58 6 artiklassa tarkoitettuina komission työjärjestyksessä annettuina yksityiskohtaisina sääntöinä kyseisellä asetuksella vahvistettujen kieliä koskevien yleisten järjestelyjen soveltamisesta. Kuten myös komissio on täsmentänyt, nämä asiakirjat ainoastaan ”osoittavat tässä toimielimessä vakiintunutta pitkäaikaista hallinnollista käytäntöä, jonka mukaan englannin, ranskan ja saksan kieliä käytetään kielinä, joilla asiakirjojen on oltava saatavilla niiden esittämiseksi jäsenten kollegion hyväksyttäväksi”. Todettuaan valituksenalaisen tuomion 133 ja 134 kohdassa muun muassa, että asiakirjaa, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” ja joka on ote Toiminnallisten menettelyjen käsikirjasta, ei voida pitää komission puheenjohtajan päätöksenä kollegion käsiteltäviksi saatettavien asiakirjojen kielten vahvistamisesta, unionin yleinen tuomioistuin huomautti kyseisen tuomion 135 kohdassa, että komissio on myöntänyt, ettei ole ollut olemassa sisäistä päätöstä, jolla olisi vahvistettu työkielet komissiossa.
- 36 Näiden alustavien täsmennysten jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa, että koska komission toimittamien asiakirjojen ainoana tarkoituksena on määritellä komission eri päätöksentekomenettelyissä tarvittavat kielet, niillä ei voida perustella kyseessä olevan kilpailun kielen 2 valinnan rajoittamista englannin, ranskan ja saksan kieliin, kun otetaan huomioon riidanalaisessa ilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet.
- 37 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin täsmensi valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa, että näistä asiakirjoista ei ilmene, että komission ja erityisesti sen jäsenten kollegion päätöksentekomenettelyjen ja niiden tehtävien, joita riidanalaisen kilpailun läpäisseet hakijat voivat hoitaa, välillä olisi välttämätön yhteys. Vaikka nimittäin oletettaisiin, että tietyn toimielimen jäsenet käyttävät neuvotteluissaan yksinomaan tiettyä kieltä tai tiettyjä kieliä, ilman lisäselityksiä ei voida olettaa, että palvelukseen otettu uusi virkamies, joka ei hallitse mitään näistä kielistä, ei kykenisi välittömästi tekemään hyödyllistä työtä kyseisessä toimielimessä.
- 38 Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa, että komission toimittamista asiakirjoista ei myöskään ilmene, että komission yksiköt tosiasiallisesti käyttäisivät kaikkia ”menettelykieliksi” kutsuttuja kolmea kieltä päivittäisessä työssään. Lisäksi tiedonanto SEC(2000) 2071/6 antaa ymmärtää, että yksikkö, joka laatii asiakirjan versiot tarvittavilla menettelykielillä toimitettaviksi kollegion jäsenille, ei ole kyseisen asiakirjan laatimisesta aineellisesti vastuussa oleva yksikkö vaan käännöstoimen pääosasto. Kyseisen tuomion 139 kohdassa se totesi lisäksi, että koska kellään virkamiehellä ei ole velvollisuutta osata tyydyttävästi kaikkia riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa vaadittuja kolmea kieltä, on vaikea kuvitella, että säädösehdotuksen laatiminen sen kollegiolle toimittamiseksi vaadittavina

- kieliversioina jaettaisiin säädösehdotuksen laatimisesta vastaavaan yksikköön kuuluvan yhtä monen virkamiehen kesken. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 140–143 kohdassa komission väitteet, jotka perustuivat tiedonantoon SEC(2006) 1489 lopullinen, minkä jälkeen se totesi kyseisen tiedonannon 144–148 kohdassa, että komission toimittamat asiakirjat eivät suinkaan osoita kolmen ”menettelykielen” yksinomaista käyttöä niissä tarkoitetuissa menettelyissä.
- 39 Kyseisen analyysin perusteella unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 149 kohdassa, että kyseessä olevat asiakirjat eivät voi osoittaa, että kyseessä olevalla rajoittamisella kyettäisiin vastaamaan yksikön todellisiin tarpeisiin, eivätkä siten voi osoittaa, että tässä ilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet huomioon ottaen yksikön etu edellyttäisi, että palvelukseen otetut uudet henkilöt ovat heti toimintakykyisiä.
- 40 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 150–165 kohdassa tarkastustehtäviä hoitavan komission henkilöstön käyttämiä kieliä koskevia tietoja.
- 41 Unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli yhtäältä valituksenalaisen tuomion 152–163 kohdassa liitettä, jonka otsikko on ”Dati sulla diffusione dell’inglese, del francese e del tedesco utilizzate come lingue veicolari dal personale della Commissione in funzione nel settore dell’audit al 30.09.2016” (Englannin, ranskan ja saksan kielet tarkastuksen alalla toimivan komission henkilöstön käyttäminä viestintäkielinä 30.9.2016), ja totesi kyseisen tuomion 157 kohdassa, että kyseisten tietojen perusteella ei yksinään eikä yhdessä kyseisen tuomion 106–149 kohdassa tarkasteltujen asiakirjojen kanssa voida todeta, mitä viestintäkieltä tai -kieliä tosiasiallisesti käytetään kyseessä olevien yksikköjen päivittäisessä työssä, tai mikä kieli tai mitkä kielet ovat välttämättömiä tarkastustehtävien hoitamiseksi. Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että näiden tietojen perusteella ei voida todeta, minkä kielen tai kielten tyydyttävä taito tekisi riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettua kilpailun läpäisemisestä henkilöistä välittömästi toimintakykyisiä hallintovirkamiehiä. Saman tuomion 158 kohdassa se totesi lisäksi, että samoista syistä komission esittämällä täydentävillä tiedoilla, jotka koskevat tarkastuksen alalla työskentelevän tehtäväryhmään AST ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden ryhmään kuuluvan komission henkilöstön kielitaitoa, ei voi olla merkitystä sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisun kannalta.
- 42 Lisäksi muistutettuaan valituksenalaisen tuomion 159 kohdassa oikeuskäytännöstään, jonka mukaan kilpailun hakijoiden toisen kielen valinnan rajoittamista vain osaan virallisista kielistä ei voida pitää objektiivisesti perusteltuna ja oikeasuhteisena, kun näihin kieliin kuuluu sellaisen kielen lisäksi, jonka osaaminen on toivottavaa tai välttämätöntä, muita kieliä, jotka eivät anna kilpailun mahdollisesti läpäiseville hakijoille mitään erityistä etua verrattuna johonkin muuhun viralliseen kieleen, unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 160 kohdassa, että vaikka olisi katsottava, että palveluksessa olevan henkilöstön kielitaito voi osoittaa, että palvelukseen otetun uuden työntekijän pitäisi hallita kieltä, jonka käyttö kyseisen henkilöstön keskuudessa on erityisen laajaa, jotta hän voisi välittömästi toimia sisäisessä viestinnässä, kyseisillä tiedoilla ei voida perustella sitä, että riidanalaisella ilmoituksella rajoitettiin kyseessä olevan kilpailun kielen 2 valintaa.
- 43 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 161 kohdassa, että kieleksi 1 ja kieleksi 2 ilmoitettuja kieliä koskevien tietojen tarkastelu nimittäin osoittaa, että ainoastaan englannin kielen tyydyttävästä taidosta voidaan katsoa olevan etua kyseisen kilpailun mahdollisesti läpäiseville hakijoille. Näiden tietojen perusteella ei sitä vastoin voida selittää, miksi hakija, jolla on esimerkiksi perusteellinen italian kielen taito ja tyydyttävä saksan kielen taito, voisi

- olla välittömästi toimintakykyinen sisäisen viestinnän osalta, kun taas hakija, jolla on perusteellinen italian kielen taito ja tyydyttävä hollannin kielen taito, ei voisi olla välittömästi toimintakykyinen. Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi kieltä 3 koskevista tiedoista kyseisen tuomion 162 kohdassa, että vaikka niiden sisältö ei millään tavoin muuta kyseistä arviointia, niitä ei missään tapauksessa voida ottaa huomioon, koska komission toimittamasta liitteestä ei ilmene, että siinä tarkoitetut virkamiehet olisivat jo osoittaneet kykenevänsä työskentelemään kolmannella kielellä.
- 44 Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen valituksenalaisen tuomion 163 kohdassa, että tarkastustehtäviä hoitavan komission henkilöstön kielitaitoa koskevilla tiedoilla ei voida oikeuttaa kyseessä olevaa rajoittamista sitä varten, että palvelukseen saataisiin kilpailun läpäisseitä hakijoita, jotka ovat välittömästi toimintakykyisiä.
- 45 Toisaalta komission esittämästä asiakirjasta, joka sisältää sen sisäisestä tarkastuksesta vastaavalla yksiköltä kerättyjä tietoja ja josta komission mukaan ilmenee, että kyseisen yksikön konsultoinnit muiden komission yksiköiden kanssa tapahtuvat ainoastaan englannin ja ranskan kielillä, kun taas lopulliset tarkastuskertomukset hyväksytään ainoastaan englannin kielellä, unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 164 ja 165 kohdassa, että kyseinen asiakirja ei ole merkityksellinen, koska se ei sisällä mitään seikkaa, joka voisi osoittaa, että saksan kieltä käytetään työkielenä tai viestintäkielenä asianomaisissa yksiköissä.
- 46 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 166–187 kohdassa tilintarkastustuomioistuimen toimintaan liittyviä seikkoja. Unionin yleinen tuomioistuin totesi ensinnäkin kyseisen tuomion 172 kohdassa, että asiakirjojen kääntämistä tilintarkastustuomioistuimen jäsenten, tarkastusryhmien ja hallintoasioiden komitean kokouksia varten koskevista säännöistä 25.5.2004 tehdyllä tilintarkastustuomioistuimen päätöksellä 22-2004 (jäljempänä päätös 22-2004) ei voi olla merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa, koska siihen ei sisälly mitään seikkaa, joka koskisi saksan kielen käyttämistä työkielenä tai viestintäkielenä tilintarkastustuomioistuimen yksiköissä.
- 47 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 175–179 kohdassa tilintarkastustuomioistuimen presidentin 11.11.1983 päivättyä muistiota ja sen liitteitä eli 12.10.1982 pidetyn rajoitetun istunnon pöytäkirjaa ja kyseisen presidentin samanpäiväistä muistiota, jotka koskevat tilintarkastustuomioistuimen istuntojen tulkkauksjärjestelyjä ja käytännön järjestelyjä (jäljempänä yhdessä 11.11.1983 päivätty muistio), ja totesi kyseisen tuomion 177 kohdassa muun muassa, että kyseisten asiakirjojen perusteella ei voida määrittää, mikä tai mitkä ovat ne työkielet tai viestintäkielet, joita käytetään yksiköissä, joiden palvelukseen riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitetun kilpailun läpäisseet hakijat otetaan.
- 48 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 181–187 kohdassa komission toimittamaa taulukkoa, jonka otsikko on ”LINGUE PARLATE DAL PERSONALE DELLA CORTE DEI CONTI IN SERVIZIO AL 30.09.2016” (Tilintarkastustuomioistuimen työtehtävissä 30.9.2016 toimivan henkilöstön puhumat kielet). Unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 185 kohdassa, että myöskään kyseisen asiakirjan perusteella ei voida todeta, minkä kielen tai kielten tyydyttävä taito tekisi riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitetun kilpailun läpäisseistä henkilöistä välittömästi toimintakykyisiä, koska samoin kuin komission toimittamissa sen omaa henkilöstöä koskevissa tiedoissa, siinä esitetään ainoastaan yhteenveto tilintarkastustuomioistuimen eri virkamiesryhmien kielitaidosta.

- 49 Näissä olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 187 ja 188 kohdassa, että komission sisäisestä kieliä koskevasta käytännöstään esittämien tietojen tavoin tilintarkastustuomioistuimen henkilöstön kielitaitoa koskevien tietojen perusteella ei voida todeta, että kyseessä oleva rajoittaminen voitaisiin oikeuttaa sillä tavoitteella, että palvelukseen otetut hallintovirkamiehet ovat välittömästi toimintakykyisiä.
- 50 Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 189–196 kohdassa seikkoja, jotka koskevat sitä, kuinka paljon englannin, ranskan ja saksan kieliä puhutaan ja opiskellaan Euroopassa vieraana kielenä, ja totesi kyseisen tuomion 195 ja 196 kohdassa, että ne eivät voi yksinään eivätkä yhdessä muiden asiakirja-aineistoon sisältyvien seikkojen kanssa oikeuttaa kyseessä olevaa rajoittamista, koska näillä seikoilla saattaisi olla enintään mahdollista osoittaa kyseessä olevan rajoittamisen oikeasuhteisuus, mikäli rajoittamisen olisi todettu vastaavan tarpeeseen saada kilpailun läpäisseitä hakijoita, jotka ovat välittömästi toimintakykyisiä, mitä komissio ei ole kuitenkaan osoittanut.
- 51 Kaikkien komission esittämien seikkojen tarkastelun perusteella unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 197–199 kohdassa, että komissio ei ole osoittanut, että kielen 2 valinnan rajoittaminen olisi objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun ensisijaiseen tavoitteeseen, eli välittömästi toimintakykyisten hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseen, nähden. Tällaisen rajoittamisen periaatetta ei nimittäin voida puolustaa vain viittaamalla siihen, että unionin virallisia kieliä on paljon, ja siihen, että sisäisen viestinnän kieleksi tai viestintäkieleksi on tarpeen valita pienempi määrä kieliä tai jopa vain yksi kieli. Henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan mukaan on lisäksi esitettävä objektiiviset perusteet tietyn kielen tai tiettyjen kielten valitsemiselle ja kaikkien muiden kielten poissulkemiselle.
- 52 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kolmannen ja seitsemännen kanneperusteen ja kumosi riidanalaisen kilpailuilmoituksen siltä osin kuin siinä rajoitetaan kilpailun kielen 2 valintamahdollisuus englannin, ranskan ja saksan kieliin.
- 53 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tutki kuudennen kanneperusteen, joka koski riidanalaisen kielijärjestelyn toista osaa ja jonka mukaan SEUT 18 artiklaa, SEUT 24 artiklan neljättä kohtaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklaa, asetuksen N:o 1/58 1 ja 2 artiklaa sekä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohtaa on rikottu. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisen tuomion 222 kohdassa kyseisen kanneperusteen ja kumosi riidanalaisen kilpailuilmoituksen siltä osin kuin siinä rajoitetaan hakijoiden ja EPSOn välisessä viestinnässä käytettävien kielten valinta ainoastaan englannin, ranskan ja saksan kieliin.
- 54 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi näin ollen valituksenalaisen tuomion 223 kohdassa kanteen ja kumosi riidanalaisen kilpailuilmoituksen kokonaisuudessaan. Se täsmensi lisäksi kyseisen tuomion 225–230 kohdassa, että näissä samoissa kohdissa esitetyillä perusteilla tällä kumoamisella ei voi olla vaikutusta palvelukseenottoihin, jotka on jo tehty kyseessä olevan valintamenettelyn päätteeksi laadittujen varallaololuetteloiden perusteella.

Valitusasian asianosaisten vaatimukset

- 55 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion

- hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen perusteettomana, jos asia on ratkaisukelpoinen,
  - velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan tässä oikeusasteessa ja ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja
  - velvoittaa Espanjan kuningaskunnan vastaamaan omista kuluistaan.
- 56 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta vaativat, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 57 Komissio vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.
- 58 Ensimmäinen ja toinen valitusperuste koskevat sitä, onko kilpailun kielen 2 valinnan rajoittaminen englannin, ranskan ja saksan kieliin laillista, kun taas kolmas valitusperuste koskee niiden kielten rajoittamisen laillisuutta, joita voidaan käyttää hakijoiden, joita riidanalainen kilpailuilmoitus koskee, ja EPSOn välisessä yhteydenpidossa.

Ensimmäinen valitusperuste

- 59 Ensimmäinen valitusperuste, joka jakautuu kolmeen osaan, koskee oikeudellisia virheitä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 6 kohdan tulkinnassa ja komissiolle kuuluvan perusteluvelvollisuuden määrittämisessä sekä unionin yleiselle tuomioistuimelle kuuluvan perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä.

Ensimmäinen osa, joka koskee oikeudellista virhettä sen tavoitteen osalta, joka koskee välittömästi toimintakykyisten hakijoiden saamista palvelukseen, ja unionin yleiselle tuomioistuimelle kuuluvan perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä

– *Asianosaisten lausumat*

- 60 Komissio väittää, että tutkiessaan seikkoja, jotka liittyvät komission kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön ja kyseisen toimielimen tarkastustehtäviä hoitavan henkilöstön käyttämiin kieliin, unionin yleinen tuomioistuin sovelsi ilman minkäänlaisia perusteluja lainvastaisia arviointiperusteita arvioidessaan, osoittivatko kyseiset seikat sen, että kyseessä oleva rajoittaminen oli oikeutettua, eli valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa äskettäin palvelukseen otetun virkamiehen kykyä välittömästi tehdä hyödyllistä työtä toimielimessä, joka otti hänet palvelukseensa, sekä kyseisen tuomion 159–161 kohdassa sitä, että tietyt niistä kielistä, joihin tämä valinta on rajoitettu, eivät anna tällaisille virkamiehille mitään ”erityistä etua”. Näihin kriteereihin tukeutuminen merkitsee komission mukaan sitä, että kiistetään yksikön intressi siihen, että äskettäin palvelukseen otetut henkilöt ovat välittömästi toimintakykyisiä.

- 61 Komissio väittää erityisesti valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa esitetystä kriteeristä ensinnäkin, että koska yksikön etu edellyttää välittömästi toimintakykyisten hakijoiden palvelukseen ottamista, sillä seikalla, että nämä hakijat pystyvät kuitenkin tekemään ”hyödyllistä työtä”, ei ole merkitystä.
- 62 Vaatimalla sitä, että äskettäin palvelukseen otetut työntekijät ovat välittömästi toimintakykyisiä, pyritään komission mukaan nimittäin varmistamaan jatkuvuus palvelukseenottoyksikössä työskentelevän henkilöstön kanssa, ja kyseisellä vaatimuksella vaaditaan enemmän kuin pelkkää kykyä tehdä välittömästi hyödyllistä työtä.
- 63 Toiseksi komissio väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole määritellyt, mitä tämä hyödyllisen työn käsite kattaa, eikä esittänyt todisteita sen toteamuksensa tueksi, jonka mukaan tällaisen työn suorittaminen olisi mahdollista, mikä merkitsee perusteluvelvollisuuden laiminlyömistä.
- 64 Kolmanneksi komission mukaan on ”mahdotonta”, että äskettäin palvelukseen otettu hakija, joka ei osaa yhtä niistä kolmesta kielestä, jotka riidanalaisen kilpailuilmoituksen mukaan voidaan valita kieleksi 2, voisi tehdä hyödyllistä työtä toimielimessä, jonka poliittisen tason ja ohjaustason päätöksentekoa eli komission jäsenten kollegio tekee sisäiset päätöksensä yksinomaan jollakin näistä kolmesta kielestä. Komissio väittää tässä yhteydessä lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antaman tuomion Italia v. komissio (T-353/14 ja T-17/15, EU:T:2016:495) 121 ja 122 kohtaan tekemä viittaus on virheellinen, koska pysyvien edustajien komitea (Coreper), johon näissä kohdissa viitataan, on SEU 16 artiklan 7 kohdassa nimenomaisesti määrätty elin, joka on muista toimielimistä erillinen. Nyt käsiteltävä asia koskee saman toimielimen, johon kuuluu sekä kollegio että tämän toimielimen eri yksiköt, jäseniä. Lisäksi palvelukseenottoyksiköissä suoritettavien tehtävien erityisyydellä ei ole vaikutusta siihen, että viime kädessä juuri yksiköt toimittavat kaikki päätösluonnokset komission jäsenten kollegiolle.
- 65 Neljänneksi komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ylitti tuomioistuinvalvontansa rajat katsoessaan, että komission olisi pitänyt esittää laajempia selvityksiä oikeuttaakseen kyseessä olevan rajoittamisen, eikä se myöskään perustellut tällaista arviointia.
- 66 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta kiistävät nämä väitteet.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 67 On muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin toimielimillä on oltava laaja harkintavalta yksiköidensä järjestämisessä ja erityisesti avoimien virkojen ja toimien osalta asetettujen pätevyysedellytysten määrittämisessä ja, näiden edellytysten perusteella ja yksikön edun mukaisesti, kilpailun järjestämistä koskevien edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämisessä. Näin ollen toimielinten – ja myös EPSOn, kun se käyttää toimielinten sille antamia toimivaltuuksia – on voitava määritellä omien tarpeidensa mukaan, minkälaista pätevyyttä kilpailuihin osallistuvilta hakijoilta on edellytettävä, jotta ne voivat järjestää yksikkönsä hyödyllisesti ja järkevästi (tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 88 kohta).
- 68 Toimielinten on kuitenkin valvottava sitä, että henkilöstösääntöjen soveltamisessa noudatetaan niiden 1 d artiklaa, jossa kielletään kaikenlainen kieleen perustuva syrjintä. Vaikka kyseisen artiklan 6 kohdassa tosin säädetään, että tätä kieltoa on mahdollista rajoittaa, rajoitusten

- edellytyksenä on, että ne ovat ”objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja” ja että ne vastaavat ”henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita” (tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 89 kohta).
- 69 Laajaa harkintavaltaa, joka unionin toimielimillä samoin kuin EPSOlla on tämän tuomion 68 kohdassa mainituilla edellytyksillä yksiköidensä järjestämisessä, rajoitetaan sitovasti henkilöstösääntöjen 1 d artiklalla siten, että kieleen perustuva erilainen kohtelu, joka johtuu kilpailun kieliä koskevan järjestelyn rajoittamisesta rajoitettuun määrään virallisia kieliä, voidaan hyväksyä ainoastaan, jos tällainen rajoittaminen on objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa yksikön todellisiin tarpeisiin nähden. Lisäksi kaikkien erityistä kielitaitoa koskevien edellytysten on perustuttava selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, joiden avulla hakijat voivat ymmärtää näiden edellytysten syyt ja unionin tuomioistuimet valvoa niiden lainmukaisuutta (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 90–93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 70 Toimielimen, joka on rajoittanut valintamenettelyn kieliä koskevan järjestelyn tiettyihin unionin virallisiin kieliin, tehtävänä on osoittaa, että tällaisella rajoittamisella voidaan vastata niiden tehtävien, joita palvelukseen otettavat henkilöt tulevat hoitamaan, todellisiin tarpeisiin, että se on oikeassa suhteessa näihin tarpeisiin nähden ja että se perustuu selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, kun taas unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava konkreettisesti, onko kyseinen rajoittaminen objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa näihin tarpeisiin nähden (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 93 ja 94 kohta).
- 71 Tämän tutkimisen yhteydessä unionin tuomioistuinten on paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty (tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104 kohta).
- 72 Nyt käsiteltävän valitusperusteen ensimmäisessä osassa komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta lähinnä siitä, että se tutki kilpailun kielen 2 valinnan rajoittamisen oikeutusta sellaisen tavoitteen kannalta, joka ei vastaa riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa ilmoitettua päämäärää.
- 73 On todettava, että tämä arvostelu perustuu valituksenalaisen tuomion 137 ja 159–161 kohdan, joiden sisällöstä muistutetaan tämän tuomion 37, 42 ja 43 kohdassa, virheelliseen tulkintaan.
- 74 Kyseisistä valituksenalaisen tuomion kohdista, kun niitä luetaan asiayhteydessään, nimittäin ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin tutki nimenomaan riidanalaisen kilpailuilmoituksen liitteessä II olevan 1 kohdan i alakohdassa tällaisen rajoittamisen perusteluksi esitetyn ”tarpeen ottaa palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä” valossa, voidaanko komission esittämillä seikoilla, jotka liittyvät sen kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön ja kyseisen toimielimen tarkastustehtäviä hoitavan henkilöstön käyttämiin kieliin, osoittaa, että kyseinen rajoittaminen on objektiivisesti perusteltua ja oikeasuhteista.
- 75 Ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa todetessaan, että ”ilman lisäselityksiä ei voida olettaa, että palvelukseen otettu uusi virkamies, joka ei hallitse mitään [niistä kielistä, jotka voidaan valita kieleksi 2], ei kykenisi välittömästi tekemään hyödyllistä työtä kyseisessä toimielimessä”, unionin yleinen tuomioistuin ei lainkaan kyseenalaistanut yksikön intressiä saada

- palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä, vaan päinvastoin pyrki määrittämään, osoittavatko komission sisäisestä kieliä koskevasta käytännöstään esittämät seikat, että kyseisen intressin tyydyttämiseksi, kun otetaan huomioon riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet ja asianomaisten yksiköiden päivittäisessä työssä tosiasiallisesti käytetyt kielet, on tarpeen rajata kyseisen kilpailun kielen 2 valinta englannin, ranskan ja saksan kieliin (ks. myös unionin yleisen tuomioistuimen kyseisessä 137 kohdassa mainitun oikeuskäytännön osalta tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 106 kohta).
- 76 Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan eikä ylittänyt tuomioistuinvalvonnan rajoja.
- 77 Tämän tuomion 70 ja 71 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin tarkisti nimittäin perustellusti ja toimivaltansa rajoja ylittämättä, oliko kielen 2 valinnan rajoittaminen objektiivisesti perusteltavissa tarpeella ottaa palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä ja oliko vaadittu kielitaito oikeassa suhteessa yksikön todellisiin tarpeisiin nähden.
- 78 Komission väitteistä, jotka koskevat sen omia päätöksentekomenettelyjä ja sen unionin yleiseen tuomioistuimeen kohdistamaa arvostelua siitä, että tämä viittasi virheellisesti 15.9.2016 annettuun tuomioon Italia v. komissio (T-353/14 ja T-17/15, EU:T:2016:495), ja siitä, että tämä katsoi, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettut tehtävät olivat luonteeltaan erityisiä voidakseen hylätä oikeuttamisperusteen, joka perustuu tavoitteeseen saada palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä, on aluksi huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin tutki kaikki komission esittämät tekstit ja että tämän tutkinnan päätteeksi se totesi, ettei niistä ilmene, että komission päätöksentekomenettelyiden ja niiden tarkastustehtävien välillä, joita riidanalaisessa kilpailussa menestyneet hakijat mahdollisesti tulisivat hoitamaan, olisi välttämätön yhteys. Komissio ei ole kuitenkaan riitauttanut tätä toteamusta vaan tyytyväisyyttä väittämään, että olisi ”mahdotonta” käyttää muuta kieltä kuin kyseessä olevaa kolmea kieltä.
- 79 Seuraavaksi on todettava, että vaikka 15.9.2016 annetun tuomion Italia v. komissio (T-353/14 ja T-17/15, EU:T:2016:495) 121 kohta, johon valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa viitataan, koskee komission väitteitä, jotka koskevat Coreperissä käytettyjä kieliä, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi myös saman tuomion 122 kohdassa, että yleisesti ottaen kun kyse on väitteistä, jotka koskevat yhden tai useamman kielen käyttämistä unionin toimielimen ”neuvottelukielinä”, ilman lisäselityksiä ei voida olettaa, että palvelukseen otettu uusi virkamies, joka ei hallitse mitään näistä kielistä, ei kykenisi välittömästi tekemään hyödyllistä työtä kyseisessä toimielimessä. Tästä seuraa, ettei komissio voi missään tapauksessa perustellusti väittää, että unionin yleinen tuomioistuin olisi sivuuttanut oman oikeuskäytäntönsä.
- 80 Lopuksi riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen tehtävien erityisluonteesta on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa, että oikeuttamisperustetta, joka liittyy tavoitteeseen saada palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä, ei ollut perusteltu oikeudellisesti riittävällä tavalla.
- 81 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin tyytyi tämän tuomion 70 ja 71 kohdassa todetun mukaisesti suorittamaan tarvittavan tutkinnan sen kielitaidon määrittämiseksi, jota komissio voi objektiivisesti edellyttää yksikön edun vuoksi riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen erityistehtävien valossa.

- 82 Toiseksi komission väitteistä, jotka kohdistuvat valituksenalaisen tuomion 159–161 kohtaan, on todettava, että tämän tuomion 70 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan komission tehtävänä oli osoittaa, että kilpailun kielen 2 valinnan rajoittaminen oli asianmukaista sellaisiin todellisiin tarpeisiin vastaamiseksi, jotka liittyvät tehtäviin, joita palvelukseen otetut henkilöt tulisivat hoitamaan.
- 83 Unionin yleinen tuomioistuin tarkisti valituksenalaisen tuomion 159–161 kohdassa juuri tämän todetessaan, että komission esittämät tiedot tarkastustehtäviä hoitavan henkilöstönsä kielitaidosta johtavat parhaimmillaankin siihen johtopäätökseen, että vaikka englannin kielen taito voisi antaa etua sisäisessä viestinnässä riidanalaisen kilpailun läpäisseiden hakijoiden hyväksi ja siten mahdollistaa sen, että nämä voivat olla välittömästi toimintakykyisiä kyseisen viestinnän osalta, tällainen päätelmä ei päde ranskan ja saksan kielen osaamiseen.
- 84 Unionin yleinen tuomioistuin saattoi näin ollen perustellusti todeta, ettei komissio ollut osoittanut, että toisen näistä kahdesta muusta kielestä tyydyttävä taito antaisi etua sen tavoitteen toteuttamiseksi, joka koskee välittömästi toimintakyisten hallintovirkamiesten palvelukseen saamista.
- 85 Koska yksikään väitteistä ei ole perusteltu, ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Toinen osa, joka koskee oikeudellista virhettä todistustaakan ja komissiolle kilpailuilmoituksessa kuuluvan perusteluvelvollisuuden määrittelyssä

– Asianosaisten lausumat

- 86 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se määritteli liian suppeasti sekä velvollisuuden perustella riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamisperusteen että tämän oikeuttamisperusteen perusteltavuutta koskevan todistustaakan.
- 87 Ensinnäkin todistustaakka, jonka unionin yleinen tuomioistuin asetti komissiolle osoittaakseen esitettyjen oikeuttamisperusteiden olemassaolon, ylittää komission mukaan selvästi oikeuskäytännössä vaaditun täsmällisyyden tason siltä osin kuin se katsoi valituksenalaisen tuomion 113 kohdan viimeisessä virkkeessä, 138 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja 157 kohdassa, että komissio ei ollut osoittanut, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa kieleksi 2 valittavissa olevat kolme kieltä olisivat ne kielet, joita ”kaikki komission yksiköt” tosiasiallisesti käyttävät päivittäisessä työssään.
- 88 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin edellytti valituksenalaisen tuomion 144 kohdassa kyseisen kolmen kielen ”yksinomaista käyttöä” komission päätöksentekomenettelyissä, vaikka kyseisessä ilmoituksessa täsmennettiin, että unionin toimielimet eivät käytä mainittuja kieliä yksinomaisesti vaan pääasiallisesti. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi siis pitänyt tutkia, käyttikö toimielin tosiasiallisesti kyseistä kolmea kieltä eniten, eikä sitä, olivatko ne ainoita käytettyjä kieliä. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki saman virheen kyseisen tuomion 159–161 kohdassa, kun se lisäsi arviointiperusteen, jonka mukaan on arvioitava, antavatko kyseessä olevat kolme kieltä ”erityistä etua” riidanalaisen kilpailun hakijoille.

- 89 Kolmanneksi komissio esittää, että – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 147 kohdan viimeisessä virkkeessä – komission tehtävänä ei ole yksilöidä kyseisestä kolmesta kielestä sitä kieltä, jota voidaan käyttää, eikä kunkin näistä kielistä suhteellisella merkityksellä ole merkitystä.
- 90 Neljänneksi komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se hylkäsi valituksenalaisen tuomion 193 kohdassa kaikki komission esittämät tilastotiedot sillä perusteella, ettei niiden voida olettaa kuvaavan totuudenmukaisesti kyseessä olevan kilpailun mahdollisten hakijoiden kielitaitoa.
- 91 Kyseisen toimielimen mukaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetettu näyttökynnys liittyy niiden virallisten kielten yksilöintiin, joita osataan kaikkein yleisimmin unionissa. Kilpailun kielen 2 valinnan rajoittaminen on siis oikeutettua sellaisten objektiivisten seikkojen vuoksi, jotka koskevat kielten yleisyyttä ja joiden perusteella voidaan kohtuudella päätellä, että kyseiset tiedot vastaavat niiden henkilöiden kielitaitoa, jotka haluavat osallistua unionin kilpailuihin. Näin ollen komission tehtävänä ei ole osoittaa, että tällainen vastaavuus on asianmukaisesti näytetty toteen.
- 92 Lisäksi valituksenalaisen tuomion 197 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen sisältyvää päätelmää rasittaa myös oikeudellinen virhe siltä osin kuin se perustuu samaan virheelliseen lähtökohtaan.
- 93 Komissio väittää lopuksi viidenneksi, että unionin yleinen tuomioistuin esitti valituksenalaisen tuomion 139 kohdassa täysin hypoteettisia arviointeja ja rajoitti merkittävästi tiedonannon SEC(2000) 2071/6 ulottuvuutta.
- 94 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta kiistävät nämä väitteet.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 95 Ensimmäiseksi on muistutettava, että – kuten tämän tuomion 69 kohdasta ilmenee – kaikkien erityistä kielitaitoa koskevien edellytysten on perustuttava selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, joiden avulla hakijat voivat ymmärtää näiden edellytysten syyt ja unionin tuomioistuimet voivat valvoa niiden lainmukaisuutta.
- 96 Unionin toimielimen, elimen tai laitoksen päätöksen perusteluilla on erityisen suuri merkitys, koska niiden avulla asianomainen voi päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko tästä päätöksestä syytä nostaa kanne, ja toimivaltainen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa, ja perustelujen esittäminen on siten yksi perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun tuomioistuinvalvonnan tehokkuuden edellytyksistä (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja CRU, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 103 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 97 Kun kyse on kielen 2 valinnan rajoittamisesta kilpailuilmoituksessa, unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että unionin yleisen tuomioistuimen on tarkistettava, onko kyseisessä ilmoituksessa, avoimia kilpailuja koskevilla yleisissä säännöissä tai komission esittämässä todisteissa ”konkreettisia tietoja”, joiden avulla voidaan objektiivisesti osoittaa sellaisen yksikön edun olemassaolo, jolla kyseinen rajoittaminen voidaan oikeuttaa (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 95 kohta).

- 98 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin toteutti valituksenalaisessa tuomiossa perustellusti tämän tarkistuksen ja totesi kyseisen tuomion 100 kohdassa ja erityisesti sen 93–99 kohdassa, joiden sisältö on esitetty tämän tuomion 28 ja 29 kohdassa, toteutetun tutkinnan jälkeen, että vaikka kyseisessä ilmoituksessa esitettyä perustetta, jonka mukaan palvelukseen otettujen uusien työntekijöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä, tulkittaisiin riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa olevan tehtävien kuvauksen valossa, sillä ei voida – kun otetaan huomioon sen epämääräinen ja yleinen muotoilu ja se, ettei kyseisessä ilmoituksessa esitetä konkreettisia seikkoja, jotka voisivat tukea sitä – oikeuttaa kyseisen kilpailun kielen 2 valinnan rajoittamista englannin, ranskan ja saksan kieliin.
- 99 Komissio korosti lisäksi valituskirjelmässään, ettei se riitautta valituksenalaisen tuomion 86–100 kohtaa.
- 100 Toiseksi siltä osin kuin komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä asetti sille kohtuuttoman todistustaakan, tämän tuomion 70 ja 71 kohdasta seuraa, että yhtäältä komission on osoitettava käsiteltävässä asiassa, että kilpailun kielen 2 valinnan rajoittamisella voidaan vastata niihin tehtäviin liittyviin todellisiin tarpeisiin, joita palvelukseen otetut henkilöt tulevat suorittamaan, ja että se on oikeassa suhteessa näihin tarpeisiin nähden ja että se perustuu selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, ja toisaalta unionin yleisen tuomioistuimen oli tutkittava konkreettisesti, onko kyseinen rajoittaminen objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa kyseisiin tarpeisiin, ja tarkistettava paitsi komission esittämien todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus, myös se, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset tiedot, jotka on otettava huomioon arvioitaessa kyseisen rajoittamisen oikeuttamisperustetta, ja se, voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty.
- 101 Unionin yleinen tuomioistuin teki juuri näin, kun se tutki valituksenalaisen tuomion 106–199 kohdassa komission sen perusteen, jonka mukaan vastikään palvelukseen otettujen henkilöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä, tueksi esittämiä seikkoja.
- 102 Ensinnäkin väitteistä, jotka kohdistuvat valituksenalaisen tuomion 113 kohdan viimeiseen virkkeeseen, 138 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen ja 157 kohtaan, joiden sisältö on esitetty tämän tuomion 33, 38 ja 41 kohdassa, on todettava, että – toisin kuin komissio väittää – unionin yleinen tuomioistuin ei millään tavoin edellyttänyt, että komissio osoittaisi, että kaikki komission yksiköt käyttävät päivittäisessä työssään englannin, ranskan ja saksan kieliä, jotta se voisi osoittaa, että kyseessä oleva rajoittaminen oli oikeutettu.
- 103 Valituksenalaisen tuomion 113 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan tarkasti komission väitteen, jonka mukaan tiedonannossa SEC(2000) 2071/6 ja erityisesti sen 2.2 kohdassa rajataan tämän toimielimen ”työkielten” määrä kolmeen, kun se katsoi, että kun otetaan huomioon erityisesti kyseisen kohdan, joka liittyy komission jäsenten kollegion päätöksentekoon kirjallisessa menettelyssä, asiayhteys, pelkkä siinä tehty viittaus ”komission kolmeen työkieleen” ei riitä osoittamaan kyseisen väitteen perusteltavuutta.
- 104 Saman logiikan mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 136–138 kohdassa kaikkien komission esittämien, kieliä koskevaan sisäiseen käytäntönsä liittyvien seikkojen osalta, että koska niiden ainoana tarkoituksena on määritellä komission eri päätöksentekomenettelyjen kulun kannalta tarpeelliset kielet ja koska niistä ei ilmene, että kyseisten päätöksentekomenettelyiden ja niiden tarkastustehtävien välillä, joita riidanalaisessa kilpailussa menestyneet hakijat tulisivat hoitamaan, olisi välttämätön yhteys, eikä myöskään, että

- komission yksiköt käyttäisivät kaikkia ”menettelykieliksi” kutsuttuja kolmea kieltä päivittäisessä työssään, kyseisillä seikoilla ei voida oikeuttaa kyseessä olevaa rajoittamista, kun otetaan huomioon riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet.
- 105 Lisäksi se totesi valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa, että komission toimittamien, tarkastustehtäviä hoitavan henkilöstönsä kielitaitoa koskevien tietojen perusteella ei yksinään eikä yhdessä sen kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön liittyvien asiakirjojen kanssa voida todeta, mitä viestintäkieltä tai -kieliä tosiasiallisesti käytetään niiden eri yksiköiden, joista tiedot ovat peräisin, päivittäisessä työssä, tai mikä kieli tai mitkä kielet ovat välttämättömiä riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi, eikä näiden tietojen perusteella siten voida todeta, minkä kielen tai kielten tyydyttävä taito tekisi kyseisen kilpailun läpäisseistä henkilöistä välittömästi toimintakykyisiä hallintovirkamiehiä.
- 106 Valituksenalaisen tuomion 113, 138 ja 157 kohdasta, kun niitä luetaan asiayhteydessään, seuraa näin ollen, että unionin yleinen tuomioistuin – perustellusti – ainoastaan tarkasti, ovatko komission sen oikeuttamisperusteen, jonka mukaan vastikään palvelukseen otettujen henkilöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä, tueksi esittämät seikat omiaan osoittamaan, että englannin, ranskan ja saksan kielet ovat ne kielet, joita niiden yksiköiden, joihin kyseessä olevan kilpailun hakijat lähtökohtaisesti otetaan palvelukseen, henkilöstö tosiasiallisesti käyttää tavanomaisia tehtäviään hoitaessaan, joten se, että hakijat osaavat ainakin yhtä näistä kolmesta kielestä tyydyttävästi, on samalla sekä välttämätöntä että riittävää, jotta kyseiset hakijat ovat välittömästi toimintakykyisiä.
- 107 Toiseksi nämä samat toteamukset pätevät väitteeseen, joka on kohdistettu unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 144 kohdassa esittämään arvioon, jonka mukaan joka tapauksessa ja riippumatta siitä, onko komission päätöksentekomenettelyillä ja riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen erityistehtävien välillä yhteys, komission esittämät asiakirjat, jotka liittyvät sen kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön, eivät lainkaan viittaa kolmen ”menettelykielen” yksinomaiseen käyttöön. Kyseisessä 144 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin nimittäin vain totesi ylimääräisenä huomautuksena, että kyseessä olevat asiakirjat eivät ole omiaan tukemaan päätelmää, jonka mukaan kyseisissä menettelyissä voitaisiin käyttää vain kyseisiä kolmea kieltä. Lisäksi sen yksikön, johon kilpailun hakijat lähtökohtaisesti otetaan palvelukseen, henkilöstön mahdollisuus suorittaa normaalit tehtävänsä muilla kielillä kuin niillä kielillä, joihin kilpailun kielen 2 valinta on rajoitettu, voi mahdollisesti saattaa kyseenalaiseksi kyseisten hakijoiden tarpeen hallita yhtä kyseisistä kielistä, jotta he voivat olla välittömästi toimintakykyisiä.
- 108 Lisäksi komission väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi edellyttänyt valituksenalaisen tuomion 159–161 kohdassa, että yhden niistä kielistä, jotka ovat valittavissa riidanalaisen kilpailun kieleksi 2, tyydyttävä taito antaa kyseisen kilpailun läpäisseille hakijoille erityistä etua, perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan.
- 109 Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin totesi valituksenalaisen tuomion 161 kohdassa, että komission esittämien tietojen, jotka koskevat kyseisen toimielimen tarkastustehtäviä hoitavan henkilöstön kielitaitoa, perusteella voidaan enintään todeta, että vaikka englannin kielen tyydyttävästä taidosta voidaan katsoa olevan etua sisäisessä viestinnässä riidanalaisen kilpailun läpäiseville hakijoille ja siten mahdollistavan sen, että nämä voivat olla välittömästi toimintakykyisiä tämän viestinnän osalta, tämä toteamus ei päde ranskan kielen ja saksan kielen osaamiseen.

- 110 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin saattoi perustellusti todeta, ettei komissio ollut onnistunut osoittamaan, että tyydyttävä ranskan tai saksan kielen taito, toisin kuin sellainen yhdistelmä, joka käsittää jonkin toisen unionin virallisen kielen, olisi välttämätön sen tavoitteen toteuttamisen varmistamiseksi, joka koskee välittömästi toimintakykyisten hallintovirkamiesten palvelukseen saamista.
- 111 Kolmanneksi edellä esitetystä seuraa, ettei unionin yleistä tuomioistuinta voida arvostella siitä, että se katsoi valituksenalaisen tuomion 147 kohdan viimeisessä virkkeessä, että komission pääsihteerin muistioiden, jotka komissio oli toimittanut ja joissa myönnetään asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, mukaisesti tietyillä aloilla pysyviä poikkeuksia antamalla lupa esittää säädösehdotuksia yhdellä ainoalla ”menettelykielellä”, perusteella ei voida tehdä hyödyllisiä johtopäätöksiä, koska niissä ei yksilöidä kyseisistä kielistä sitä kieltä, jota voidaan konkreettisesti käyttää.
- 112 Neljänneksi on todettava, että komission väite, joka koskee valituksenalaisen tuomion 193 ja 197 kohtaa, perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Aluksi on todettava, että – toisin kuin komissio väittää – unionin yleinen tuomioistuin ei kyseisessä 193 kohdassa millään tavoin hylännyt kokonaisuudessaan sellaisten tilastotietojen huomioon ottamista, jotka koskevat vuonna 2012 alemman keskiasteen koulutuksen tasolla kaikkein eniten opiskeltuja kieliä, sillä perusteella, että komissio ei ole osoittanut, että ne kuvaavat totuudenmukaisesti riidanalaiseen kilpailuun mahdollisesti osallistuvien hakijoiden kielitaitoa, vaan se ainoastaan huomautti, että kyseisten tietojen todistusvoima on vähäisempi sen vuoksi, että niissä viitataan kaikkiin unionin kansalaisiin, mukaan lukien alaikäiset henkilöt.
- 113 Tämän jälkeen on todettava, että komissio ei riitautta unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 194 kohdassa esittämää arviointia, jonka mukaan ainoa seikka, jonka nämä tilastotiedot voisivat osoittaa, on se, että niiden mahdollisten hakijoiden määrä, joiden asemaan kyseessä oleva rajoittaminen vaikuttaa, on pienempi kuin se olisi siinä tapauksessa, että valinta olisi rajattu joihinkin muihin kieliin.
- 114 Lopuksi ja ennen kaikkea on todettava, että – kuten unionin yleinen tuomioistuin lähinnä korosti valituksenalaisen tuomion 195 kohdassa – näillä samoilla tiedoilla ei voida osoittaa, että kilpailun kielen 2 valinnan rajoittaminen on soveltuva ja tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, joka koskee välittömästi toimintakykyisten valintamenettelyn läpäisseiden hakijoiden palvelukseen saamista. Koska unionin yleinen tuomioistuin totesi erityisesti kyseisen tuomion 149 ja 188 kohdassa, että komissio ei ollut esittänyt kyseistä näyttöä, eniten opiskelluista kielistä esitetyt tilastotiedot eivät näin ollen olleet omiaan osoittamaan, että kyseinen rajoittaminen oli kyseisen tavoitteen kannalta objektiivisesti perusteltu.
- 115 Viidenneksi on todettava, että kun komissio riitauttaa valituksenalaisen tuomion 139 kohdassa esitetyn arvioinnin, joka esitetään tämän tuomion 38 kohdassa ja jota se pitää hypoteettisena, ja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rajoitti merkittävästi tiedonannon SEC(2000) 2071/6 ulottuvuutta, se ei vetoa oikeudelliseen virheeseen vaan vaatii unionin tuomioistuinta korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen tästä todisteesta tekemän arvioinnin omalla arvioinnillaan.
- 116 SEUT 256 artiklan 1 kohdasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymysten osalta ja että ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on siis toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston ja arvioimaan sitä ja selvitysaineistoa. Tosiseikaston ja

selvitysaineiston arviointi ei ole, sellainen oikeuskysymys, joka sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin, lukuun ottamatta sitä tapausta, että ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla (määräys 27.1.2022, FT ym. v. komissio, C-518/21 P, ei julkaistu, EU:C:2022:70, 12 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

117 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

Kolmas osa, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin vaati oikeudellisesti sitovan toimen esittämistä riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa toteutetun toisen kielen valinnan rajoittamisen oikeuttamiseksi

– *Asianosaisten lausumat*

118 Komissio väittää, että valituksenalaisen tuomion 132–135 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin rajoitti komission toimittamien, sisäiseen kieliä koskevaan käytäntönsä liittyvien todisteiden ulottuvuutta virheellisen arviointiperusteen eli kyseisen toimielimen työkielet vahvistavan oikeudellisesti sitovan toimen olemassaolon perusteella. Henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 6 kohdasta tai unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ei komission mukaan kuitenkaan seuraa, että kilpailun toisen kielen valinnan rajoittaminen voitaisiin oikeuttaa ainoastaan tällaisilla toimilla.

119 Lisäksi sekä komission pääsihteerin muistio tiedonannon SEC(2000) 2071/6 täytäntöönpanosta että Toiminnallisten menettelyjen käsikirjaan sisältyvä osa ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” ovat riidanalaisen kilpailuilmoituksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja ”sisäisiä sääntöjä” siltä osin kuin ne sitovat toimielintä.

120 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta kiistävät nämä väitteet.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

121 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 71–73 kohdassa, tämä ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin rajoitti komission kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön liittyvien todisteiden ulottuvuutta katsoessaan, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa määrätyn kaltainen kieliä koskeva rajoittaminen voidaan oikeuttaa vain sitovalla oikeudellisella toimella, perustuu valituksenalaisen tuomion 132–135 kohdan, jonka sisältö selostetaan tämän tuomion 35 kohdassa, virheelliseen tulkintaan.

122 Näistä kohdista, luettuina yhdessä valituksenalaisen tuomion 136–149 kohdan kanssa, jotka esitetään tämän tuomion 36–39 kohdassa, nimittäin ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin totesi ainoastaan alustavien täsmennysten muodossa perustellusti, että näitä todisteita ei voida pitää asetuksen N:o 1/58 6 artiklassa tarkoitettuina yksityiskohtaisina sääntöinä kieliä koskevien yleisten järjestelyjen soveltamisesta, ja tutki tämän jälkeen perusteellisesti, voidaanko mainituilla todisteilla oikeuttaa kyseessä oleva rajoittaminen, kun otetaan huomioon riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan näin ei ole, ei johdu siitä, ettei komissio ole tehnyt sisäistä päätöstä, jolla olisi vahvistettu työkielet komissiossa, minkä unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa ja mitä komissio ei sitä paitsi ole kiistänyt, vaan se johtuu siitä, että näiden samojen todisteiden ainoana tarkoituksena on määrittellä komission eri päätöksentekomenettelyjen kannalta tarpeelliset kielet.

- 123 Näin ollen ensimmäisen valitusperusteen kolmatta osaa ei voida hyväksyä.
- 124 Näistä seikoista seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Toinen valitusperuste

- 125 Toisessa valitusperusteessa on seitsemän osaa, joissa komissio vetoaa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyn selvitysaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla ja oikeudelliseen virheeseen.
- 126 Aluksi on muistutettava, että väitteet, jotka koskevat tosiseikkojen määrittämistä ja arviointia valituksenalaisessa ratkaisussa, voidaan ottaa tutkittaviksi valitusta käsiteltäessä, jos valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen tehneen toteamuksia, joiden paikkansapitämättömyys käy ilmi asiakirja-aineistosta, tai ottaneen sille esitetyt todisteet huomioon vääristyneellä tavalla (tuomio 18.1.2007, PKK ja KNK v. neuvosto, C-229/05 P, EU:C:2007:32, 35 kohta).
- 127 Valittajan, joka väittää unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, on SEUT 256 artiklan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päätenyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla. Lisäksi vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmentävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että tosiseikasta ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen (tuomio 28.1.2021, Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 43 kohta).
- 128 Lisäksi on niin, että vaikka selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla voi tarkoittaa asiakirjan tulkittamista sen sisällön vastaisesti, tämän on ilmentävä selvästi unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta, ja sen toteaminen edellyttää, että unionin yleinen tuomioistuin on selvästi ylittänyt selvitysaineiston kohtuullisen arvioinnin rajat. Tältä osin ei riitä sen osoittaminen, että asiakirjaa voidaan tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin sitä tulkitsi (tuomio 28.1.2021, Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 44 kohta).
- 129 Toisen kanneperusteen seitsemää osaa on tarkasteltava näiden periaatteiden valossa.

Ensimmäinen osa, jonka mukaan tiedonanto SEC(2000) 2071/6 ja sitä koskeva komission jäsenten kollegion hyväksyntä on otettu huomioon vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten lausumat

- 130 Komissio väittää, että valituksenalaisen tuomion 112–117 ja 138 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin otti tiedonannon SEC(2000) 2071/6 merkityksen ja ulottuvuuden huomioon vääristyneellä tavalla. Ensimmäiseksi komissio korostaa valituksenalaisen tuomion 113 kohdan osalta, että kyseisessä tiedonannossa ei suinkaan pelkästään arvioida toimielimen päätöksentekomenettelyjä, vaan siinä rajoitetaan selvästi sen työkielien määrä kolmeen, kuten kyseisen tiedonannon 2.2 kohdasta ilmenee.

- 131 Toiseksi se, että 2.2 kohdassa viitataan siihen, että asiakirja voidaan hyväksyä todistusvoimaisella kielellä, ei komission mukaan poista velvollisuutta hyväksyä asiakirja myös jollakin kolmesta työkielestä, toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin sen mukaan katsoi valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa.
- 132 Kolmanneksi käännöspalvelun osallistumiselle ei komission mukaan voida antaa merkitystä, jonka unionin yleinen tuomioistuin antoi sille valituksenalaisen tuomion 116 ja 138 kohdassa. Tällä osallistumisella pyritään komission mukaan nimittäin ainoastaan varmistamaan resurssien tehokkaampi hallinnointi eri yksiköissä, eikä se muuta millään tavoin sitä, että erityisesti komission jäsenten kollegiolla toimitettavan päätösehdotuksen tehneellä yksiköllä on oltava käytettävissään virkamiehiä, jotka hallitsevat kolmea työkieltä, kun otetaan huomioon sen aktiivinen osallistuminen päätöksentekomenettelyyn ja velvollisuus noudattaa kyseisen tiedonannon 4 kohdassa mainittua kieliä koskevaa järjestelyä.
- 133 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen todisteita, jotka komissio esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa, osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 134 On todettava, että – toisin kuin komissio väittää – valituksenalaisen tuomion 112–117 ja 138 kohdassa toteuttamassaan tutkinnassa, joka koskee tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 ja jonka sisältö esitetään tämän tuomion 33 ja 38 kohdassa, unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut tiedonantoa huomioon lainkaan vääristyneellä tavalla.
- 135 Tältä osin on korostettava, että tiedonannon SEC(2000) 2071/6 1.2 kohdasta ilmenee, että tiedonannon tarkoituksena on yksilöidä ne tavat ja keinot, joiden avulla päätöksentekomenettelyt ovat tehokkaampia ja avoimia. Tätä varten tiedonannon 2 ja 3 kohdassa luetellaan voimassa olevat menettelyt, ja sen 4 kohdassa esitetään keinot niiden yksinkertaistamiseksi sekä sen 5 kohdassa muita toteutettavia toimenpiteitä. Erityisesti siltä osin kuin kyse on tiedonannon 2.2 kohdasta, on todettava siitä muun muassa ilmenevän, että kirjallisessa menettelyssä ”asiakirjat on lähetettävä komission kolmella työkielellä”, kun taas valtuutusmenettelyn yhteydessä tehtävän päätöksen teksti ”esitetään yhdellä ainoalla työkielellä ja/tai todistusvoimaisina versioina”.
- 136 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei selvästikään ottanut tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 huomioon vääristyneellä tavalla, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 113 kohdassa, että kyseisen tiedonannon tarkoituksena ”on lähinnä arvioida komission jäsenten kollegion eri päätöksentekomenettelyjä – ja ehdottaa niiden yksinkertaistamista” ja että viittaus ”työkieliin” tehdään tiedonannon 2.2 kohdassa, jonka kyseessä oleva osa lisäksi toistetaan sanatarkasti, ”tällaisessa asiayhteydessä ja tarkoin määrättyyn menettelytyyppiin eli kirjalliseen menettelyyn viittaamalla”. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään lainkaan ylittänyt kyseisen 2.2 kohdan kohtuullisen arvioinnin rajoja katsoessaan, että tämä viittaus ei yksin riitä osoittamaan, että kaikki komission yksiköt tosiasiallisesti käyttävät päivittäisessä työssään englannin, ranskan ja saksan kieltä.
- 137 Sama koskee unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa esittämää toteamusta, jossa ainoastaan toistetaan tarkasti tiedonannon SEC(2000) 2071/6 2.2 kohta valtuutusmenettelyssä sovellettavan kieliä koskevan järjestelyn osalta, ja kyseisen tuomion 114 kohdassa esitettyä arviointia, jonka mukaan viimeksi mainitussa järjestelyssä heikennetään

kyseisen viittauksen ulottuvuutta. Tätä toteamusta ei kyseenalaista myöskään kyseisen tiedonannon 4 kohta, johon komissio viittaa ja jossa muun muassa esitetään, että ehdotettujen toimenpiteiden vaikutuksena on myös kielellisten vaatimusten yksinkertaistaminen päätösten osalta, ja korostetaan, että kun toimi hyväksytään kirjallisessa menettelyssä, ”ehdotuksen on oltava saatavilla vähintään komission työkielillä”, kun taas silloin, kun on kyse valtuutus- tai toimivallansiirtomenettelyä käyttäen tehdyistä päätöksistä, ”teksti on lähetettävä ainoastaan sen osapuolen tai niiden osapuolten kielellä tai kielillä, joille päätös on osoitettu”.

- 138 Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut vääristyneellä tavalla huomioon tiedonannon SEC(2000) 2071/6 5.2 kohtaa, jonka otsikko on ”Kieliä koskevien järjestelyjen yksinkertaistaminen”, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 116 kohdassa, että kyseisessä kohdassa ”korostetaan komission käännöstoimen pääosaston (PO) roolia” siltä osin kuin siinä täsmennetään, että ”yksi merkittävimmistä syistä kirjallisten menettelyjen ja valtuutusmenettelyjen aloittamisen tai loppuun saattamisen viivästyminen on käännösten saaminen, mukaan lukien juristi-lingvistien tarkistamat tekstit, minkä vuoksi kyseisten asiakirjojen toimittaminen ajoissa [kyseiselle pääosastolle] on välttämätöntä”, ja katsoi kyseisen tuomion 114 kohdassa, että kyseinen 5.2 kohta voi heikentää siis myös komission ”työkieliä” koskevan viittauksen ulottuvuutta.
- 139 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin saattoi valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa katsoa ilman, että se olisi ottanut tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 huomioon vääristellyllä tavalla, että tiedonannon 2.2 kohdan perusteella ei voida tehdä hyödyllisiä johtopäätöksiä englannin, ranskan ja saksan kielten tosiasiallisesta käytöstä komission yksiköiden päivittäisessä työssä eikä varsinkaan riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen tehtävien hoitamisessa.
- 140 Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut kyseisen tiedonannon 5.2 kohtaa huomioon lainkaan vääristyneellä tavalla, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa, että siinä annetaan ymmärtää, että yksikkö, joka laatii asiakirjan versiot tarvittavilla menettelykielillä toimitettaviksi komission jäsenten kollegiolle, ei ole kyseisen asiakirjan laatimisesta aineellisesti vastuussa oleva yksikkö vaan käännöstoimen pääosasto, ja että asiakirjan sisällöstä vastaava yksikkö huolehtii vain käännetyn tekstin tarkistamisesta.
- 141 Koska mitään kohtaa ei ole otettu huomioon vääristyneellä tavalla, merkitys, jonka unionin yleinen tuomioistuin on antanut jollekin kyseisessä tiedonannossa nimenomaisesti mainituista tilanteista, kuuluu selvitysaineiston arviointiin, joka ei luonteensa puolesta kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan muutoksenhakuvaiheessa.
- 142 Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa ei siis voi menestyä.

Toinen osa, jonka mukaan komission työjärjestys ja sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on otettu huomioon vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten lausumat

- 143 Komissio väittää, että valituksenalaisen tuomion 119–126 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin otti vääristyneellä tavalla huomioon komission työjärjestyksen, kyseisen työjärjestyksen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen, tiedonannon SEC(2000) 2071/6 ja asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, välisen yhteyden.

- 144 Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin nimittäin luki valikoivasti komission työjärjestyksen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja jätti huomioon ottamatta, että komission puheenjohtaja voi vahvistaa kielet, joilla asiakirjojen on oltava saatavilla, kun otetaan huomioon kollegion jäsenten vähimmäistarpeet tai toimen antamiseen liittyvät tarpeet.
- 145 Sen mukaan komission puheenjohtaja käytti tätä mahdollisuutta antamalla tiedonannon SEC(2000) 2071/6.
- 146 Näin ollen ja vaikka kyseisessä tiedonannossa ei mainita nimenomaisesti niitä kolmea työkieltä, joita kollegion jäsenten on käytettävä, se vahvistaa sisäisen käytännön, joka koskee englannin, ranskan tai saksan kielten käyttämistä komission päätöksentekomenettelyissä.
- 147 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin otti ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 148 On todettava, ettei komissio kiistä sitä, että unionin yleinen tuomioistuin toisti valituksenalaisen tuomion 119–126 kohdassa täysin tarkasti komission työjärjestyksen ja sen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen asian kannalta merkitykselliset määräykset ennen kuin se analysoi asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, sisältöä.
- 149 Komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta näin ollen siitä, että se ainoastaan toisti nämä määräykset, vaikka sen olisi pitänyt katsoa, että kyseiset asiakirjat vahvistavat englannin, ranskan ja saksan kielten käytön työkielinä.
- 150 On todettava, että sen lisäksi, että komissio kyseenalaistaa mainittujen asiakirjojen arvioinnin osoittamatta, miten unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla, sen väitteet perustuvat myös valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan.
- 151 Toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin vain tyytynyt esittämään näiden samojen asiakirjojen merkityksellisten määräysten sisältöä. Päinvastoin se arvioi niitä täysimääräisesti yhdessä muiden kieliä koskevaan komission sisäiseen käytäntöön liittyvien seikkojen kanssa, mukaan lukien tiedonanto SEC(2000) 2071/6, ja totesi yhtäältä valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa, että nämä asiakirjat, kun niitä tarkastellaan kokonaisuutena, ”ainoastaan osoittavat tässä toimielimessä vakiintunutta pitkäaikaista hallinnollista käytäntöä, jonka mukaan englantia, ranskaa ja saksaa käytetään kielinä, joilla asiakirjojen on oltava saatavilla niiden esittämiseksi jäsenten kollegion hyväksyttäväksi”, ja toisaalta kyseisen tuomion 137 ja 138 kohdassa, että näistä asiakirjoista tai muista asiakirja-aineistoon sisältyvistä seikoista ei ilmene, että ”komission ja erityisesti sen jäsenten kollegion päätöksentekomenettelyjen ja niiden tehtävien, joita riidanalaisen kilpailun läpäisseet hakijat voivat hoitaa – välillä olisi välttämätön yhteys” tai että ”että komission yksiköt käyttäisivät kaikkia [kyseisiä] kolmea kieltä päivittäisessä työssään”. Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin totesi mainitun tuomion 149 kohdassa, että nämä samat tekstit eivät osoita, että kyseisellä rajoittamisella kyettäisiin vastaamaan yksikön todellisiin tarpeisiin, eivätkä siten osoita, että tässä ilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet huomioon ottaen yksikön etu edellyttäisi, että palvelukseen otetut uudet henkilöt ovat heti toimintakykyisiä.

152 Komissio tyytyy näin ollen todellisuudessa vain väittämään, että asiakirjoja, joihin se vetoaa, voidaan tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee, mikä ei merkitse sitä, että nämä asiakirjat olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla, kuten tämän tuomion 128 kohdassa muistutetaan.

153 Edellä esitetyn perusteella toisen valitusperusteen toinen osa ei voi menestyä.

Kolmas osa, jonka mukaan Toiminnallisten menettelyjen käsikirjaan sisältyvä osa ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” on otettu huomioon vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten lausumat

154 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin otti valituksenalaisen tuomion 145–149 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, merkityksen ja ulottuvuuden.

155 Komissio väittää erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin jätti kyseistä asiakirjaa arvioidessaan selvästi huomiotta kaksi näkökohtaa. Unionin yleinen tuomioistuin jätti komission mukaan huomiotta sen, että yhtäältä poikkeusjärjestelmän olemassaolo pikemminkin vahvistaa kuin heikentää kolmea menettelykieltä koskevaa sääntöä ja toisaalta kyseinen asiakirja vahvistaa yksiselitteisesti, että toimielimen yksiköiden oli noudatettava siinä vahvistettuja kielellisiä vaatimuksia.

156 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin otti ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

157 On todettava, että komissio vaatii tosiasiallisesti unionin tuomioistuinta korvaamaan omalla arvioinnillaan unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnin, joka koskee asiakirjaa, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi selvästi ylittänyt kyseisen asiakirjan kohtuullisen arvioinnin rajat.

158 Kuten tämän tuomion 128 kohdassa muistutetaan, tämä väite ei näin ollen merkitse sitä, että asiakirja, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

159 Näin ollen toisen valitusperusteen kolmas osa on jätettävä tutkimatta.

Neljäs osa, jonka mukaan tiedonanto SEC(2000) 2071/6, komission työjärjestystä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä osaa ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” ei ole arvioitu kokonaisuutena

– *Asianosaisten lausumat*

- 160 Komissio väittää, että kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa, että tiedonanto SEC(2000) 2071/6, komission työjärjestys ja sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä asiakirja, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, osoittavat hallinnollista käytäntöä, se jätti huomiotta sen, että kyseisillä asiakirjoilla vahvistetaan komission toimien antamista koskeva sitova sääntö.
- 161 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin otti sen mukaan valituksenalaisen tuomion 132–137 ja 139 kohdassa kyseiset asiakirjat huomioon vääristyneellä tavalla, kun se katsoi, etteivät ne olleet riidanalaisen kilpailuilmoituksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja sisäisiä sääntöjä, jotka sen oli otettava huomioon arvioidessaan niiden perustelujen laillisuutta, joita oli esitetty kyseessä olevan rajoittamisen objektiivisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta.
- 162 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin otti ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 163 Aluksi on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 136 ja 137 kohdassa, että kyseisen tuomion 107 ja 108 kohdassa mainittujen asiakirjojen ainoana tarkoituksena on määritellä komission eri päätöksentekomenettelyissä tarvittavat kielet ja että niiden perusteella ei voida osoittaa, että kyseisten menettelyjen ja niiden tehtävien, joita riidanalaisen kilpailun läpäisseet hakijat voivat hoitaa, välillä olisi välttämätön yhteys.
- 164 Komissio katsoo, että kun otetaan huomioon kyseisen toimielimen kieliä koskevan järjestelyn sitovuus, unionin yleinen tuomioistuin ei voinut todeta, ettei tällaista yhteyttä ollut, ilman että se olisi ottanut kyseiset asiakirjat huomioon vääristyneellä tavalla.
- 165 Yhtäältä tämän tuomion 121 kohdasta ilmenee kuitenkin, että – toisin kuin komissio vaikuttaa katsovan – unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt tätä päätelmää sillä perusteella, että eri päätöksentekomenettelyihin sovellettava kieliä koskeva järjestely ei olisi kyseistä toimielintä sitova.
- 166 Toisaalta komissio ei osoita, että unionin yleinen tuomioistuin olisi tähän johtopäätökseen päätyessään selvästi ylittänyt kyseisten asiakirjojen kohtuullisen arvioinnin rajat, joita se on, toisin kuin komissio vaikuttaa väittävän, arvioinut sekä asiakirjakohtaisesti että kokonaisuutena.
- 167 Edellä esitetystä seuraa, että toisen valitusperusteen neljäs osa ei voi menestyä.

Viides osa, joka koskee tiedonannon SEC(2006) 1489 lopullinen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten lausumat

- 168 Komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin otti valituksenalaisen tuomion 140–143 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon tiedonannon SEC(2006) 1489 lopullinen ja erityisesti sen liitteen, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”.
- 169 Komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta erityisesti siitä, että kun se totesi kyseisen tuomion 141 kohdassa, että kyseisissä kääntämistä koskevissa säännöissä viitattiin asiakirjoihin, jotka laaditaan englannin, ranskan ja saksan kielellä, mutta ei alkuperäisinä kielinä vaan kohdekielinä, se ei ottanut huomioon sitä, että nämä kolme kieltä olivat sisäiseen käyttöön tarkoitettujen asiakirjojen kääntämisessä käytettävät kielet ja että merkittävin osa tällaiseen käyttöön tarkoitetuista asiakirjoista oli käännettävä yksinomaan näille kielille. Komission yksiköiden oli näin ollen työskenneltävä jollekin mainituista kielistä käännetyn asiakirjan perusteella.
- 170 Sillä, että tietyt asiakirjat käännetään kaikille virallisille kielille, ei ole tältä osin merkitystä, koska tällainen käänös koskee ainoastaan asiakirjoja, jotka on tarkoitettu ulkoiseen käyttöön.
- 171 Lisäksi valituksenalaisen tuomion 142 kohdassa toteutettu ”harmaita” käännöksiä koskevan väitteen tutkiminen merkitsee lisävääristelyä, koska unionin yleinen tuomioistuin keskittyi kyseessä olevan asiakirjan erittäin rajatun kohdan sisältöön ja jätti huomiotta asiakirjan muista osista ilmenevän laajemman ulottuvuuden.
- 172 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin otti ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 173 Valituksenalaisen tuomion 140–143 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että sen toteuttamaa arviointia, joka koskee tiedonantoa SEC(2000) 2071/6, komission työjärjestystä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä asiakirjaa, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, ei voida kyseenalaistaa väitteillä, joita komissio on esittänyt tiedonannon SEC(2006) 1489 lopullinen ja erityisesti sen liitteen, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”, perusteella ja joiden mukaan niistä ilmeni, että sisäiseen käyttöön tarkoitetuista asiakirjoista vaaditaan käänös vain englannin, ranskan ja saksan kielille mahdollisen todistusvoimaisen kielen lisäksi ja että komission yksiköt joutuvat tuottamaan henkilöstönsä kielitaitoon turvautuen käännöksiä, joista käytetään nimitystä ”harmaat” käänökset.
- 174 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi yhtäältä valituksenalaisen tuomion 141 kohdassa, että tiedonannon SEC(2006) 1489 lopullinen sisältö ei kumoa kyseisen tuomion 137 ja 138 kohdassa esitettyä arviointia vaan päinvastoin vahvistaa sen. Kyseisen tiedonannon liitteessä ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen” nimittäin mainitaan englannin, ranskan ja saksan kielet ainoastaan kohdekielinä, joille tietyt asiakirjaryhmät on käännettävä,

mutta niissä ei millään tavoin määritellä niiden lähdekieltä. Lisäksi suurin osa tässä liitteessä tarkoitetuista asiakirjaryhmistä edellytetään käännettäväksi kaikille virallisille kielille, ja kääntäminen ainoastaan englannin, ranskan ja saksan kielille on itse asiassa poikkeus.

- 175 Valituksenalaisen tuomion 142 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että toisaalta väitettä, joka koskee ”harmaiden” käännosten tekemistä, ei tue mikään seikka, joka koskisi tällaisten kännosten täsmällistä osuutta komissiossa tuotettujen kännosten kokonaisuudesta. Vaikka tiedonannon SEC(2006) 1489 lopullinen 2.2 kohdassa todetaan, että on ”erittäin vaikeaa arvioida näiden kännosten määrää luotettavien indikaattorien puuttuessa”, sen 3.1 kohtaan sisältyy kuitenkin vuotta 2007 koskeva arvio, jonka mukaan kännostoimen pääosaston tuottamat kännökset olisivat 1 700 000 sivua, kun taas ”harmaita” kännöksiä olisi 100 000 sivua. Koska viimeksi mainittu luku koskee kuitenkin komission kaikkia muita yksikköjä paitsi kännostoimen pääosastoa, on täysin selvää, että ”harmaiden” kännosten määrä on hyvin vähäinen verrattuna kännostoimen pääosaston yksin tuottamaan määrään. Lopuksi on ennen kaikkea todettava, että mikään asiakirja-aineistoon sisältyvä seikka ei osoita, että kyseiset ”harmaat” kännökset tehtäisiin juuri edellä mainituille kolmelle kielelle.
- 176 On todettava, että komissio ei osoita, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion mainituissa kohdissa esittämä arvio tiedonannosta SEC(2006) 1489 lopullinen ja sen liitteestä, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”, olisi ilmeisen virheellinen, vaan se tyytyy todellisuudessa väittämään, että kyseisiä tekstejä voidaan tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut.
- 177 Näin ollen toisen valitusperusteen viides osa ei voi menestyä.

Kuudes osa, jonka mukaan tarkastustehtäviä hoitavien komission henkilöstön jäsenten käyttämiä kieliä koskevat tiedot on otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty

– *Asianosaisten lausumat*

- 178 Komissio katsoo, että kun otetaan huomioon unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 157–161 kohdassa esittämän, todisteiden arviointia koskevien arviointiperusteiden määrittelyn virheellisyys, johon se vetosi ensimmäisen valitusperusteensa yhteydessä, unionin yleinen tuomioistuin otti kyseisen tuomion 157–163 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon tiedot, jotka liittyvät tarkastustehtäviä hoitavien komission henkilöstön jäsenten käyttämiin kieliin, kun se katsoi, että nämä tiedot eivät olleet omiaan osoittamaan, että jonkin kyseisistä kolmesta kielestä taito mahdollisti sen, että riidanalaisen kilpailun hakijat ovat välittömästi toimintakykyisiä. Se muistuttaa tältä osin, että se esitti tarkastustehtäviä hoitavien hallintovirkamiesten osaamaa toista ja kolmatta kieltä koskevat tilastotiedot kuvaillakseen kieliin liittyvää työympäristöä, jossa riidanalaisen kilpailun läpäisseet hakijat tulevat hoitamaan virkaansa.
- 179 Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei voinut näin ollen kiistää näiden tietojen merkityksellisyyttä ilman, että se olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla, koska ne osoittavat, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa kieleksi 2 valittavissa olevien kolmen kielen yhdistelmä mahdollistaa tehokkaan vuorovaikutuksen henkilöstön keskuudessa, jolla varmistetaan, että kilpailun läpäisseet hakijat ovat välittömästi toimintakykyisiä.

- 180 Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään voinut tyytyä käyttämään kyseisten tietojen analyysissä yksinomaan määrällistä perustetta päätelläkseen, että pelkästään englannin kielen hallinta tuo etua riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettun komission yksikön kieliympäristössä.
- 181 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa, kyseisten yksikköjen henkilöstön jäsenten osaamaa kolmatta kieltä koskevat tiedot ovat merkityksellisiä, jotta voidaan antaa tarkin mahdollinen kuva kyseisestä kieliympäristöstä.
- 182 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta vahvistamaan arviointinsa sen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämistä todisteista osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi jollain tavalla ottanut nämä todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 183 On muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa, että komission esittämien tietojen perusteella ei voida todeta, mitä viestintäkieltä tai -kieliä tosiasiallisesti käytetään niiden yksikköjen, joilta tiedot ovat peräisin, päivittäisessä työssä. Lisäksi valituksenalaisen tuomion 158 kohdassa se laajensi tämän toteamuksen koskemaan tarkastuksen alalla työskentelevän henkilöstön sekä tehtäväryhmään AST ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden ryhmään kuuluvan henkilöstön kielitaitoa koskevia tietoja.
- 184 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 159–161 kohdassa, että komission esittämistä tiedoista ilmenee, että – toisin kuin englannin kielen taito – ranskan ja saksan kielten taito ei tuonut erityistä etua verrattuna unionin muiden virallisten kielten taitoon, kun otetaan huomioon tarve saada palvelukseen välittömästi toimintakykyisiä virkamiehiä.
- 185 Kuten tämän tuomion 82–84, 105 ja 108–110 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin saattoi perustellusti käyttää tällaista vaatimusta kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamisen tutkimisen perusteena.
- 186 Erityisesti tämän tuomion 108 ja 109 kohdan mukaisesti on korostettava, että komissio tulkitsee valituksenalaista tuomiota virheellisesti, kun se arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se tukeutui valituksenalaisen tuomion 159 ja 161 kohdassa edun käsitteeseen. Unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin rajoittunut komission esittämien tietojen määrälliseen arviointiin vaan totesi niissä perustellusti, että ranskan ja saksan kielen taidon vaatimus ei ollut perustellumpi kuin jonkin muun unionin kielen taidon.
- 187 Valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa mainituista tiedoista, jotka koskevat riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettuja tehtäviä hoitavien hallintovirkamiesten ilmoittamaa kolmannen kielen taitoa, on lisäksi todettava, että kyseiset tiedot on mainittu ”vaikka niiden sisältö ei millään tavoin muuta [valituksenalaisen tuomion] 161 kohdassa esitettyä arviointia”.
- 188 Koska valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa esitetty perustelu on ylimääräinen perustelu, kyseistä kohtaa vastaan esitetyt väitteet, jotka koskevat näiden tietojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla sekä ristiriitaisia perusteluja, ovat tehottomia.
- 189 Edellä esitetystä seuraa, että toisen kanneperusteen kuudes osa on hylättävä.

Seitsemäs osa, joka koskee päätöksen 22-2004, 11.11.1983 päivätyn muistion ja tilintarkastustuomioistuimen henkilöstön kielitaitoa koskevien tietojen ottamista huomioon vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten lausumat

- 190 Komissio korostaa, että päätöstä 22-2004 ja 11.11.1983 päivättyä muistiota on luettava yhdessä sen arvioimiseksi, onko riidanalaisen kilpailun hakijoilla tarpeen olla jonkin niistä kolmesta kielestä, jotka riidanalaisen kilpailuilmoituksen mukaan voidaan valita kieleksi 2, tyydyttävä taito.
- 191 Kun unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan tarkasteli näitä asiakirjoja asiakirjakohtaisesti, se päätteli virheellisesti, että niillä ei ole merkitystä tilintarkastustuomioistuimessa käytettyjen viestintäkielien yksilöimisen kannalta.
- 192 Komission mukaan tilintarkastustuomioistuimen henkilöstön käyttämiä kieliä koskevien tilastotietojen perusteella voidaan todeta, että englannin, ranskan ja saksan kieliä käytetään eniten viestintäkielenä kyseisessä toimielimessä. Näin ollen sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin saattoi ainoastaan nämä tiedot vääristyneellä tavalla huomioon ottaen katsoa, ettei niillä voitu oikeuttaa kyseessä olevan kilpailun toisen kielen valinnan rajoittamista sen tavoitteen valossa, joka koskee välittömästi toimintakykyisten hallintovirkamiesten saamista.
- 193 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta vahvistamaan arviointinsa sen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämistä todisteista osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi jollain tavalla ottanut nämä todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 194 Ensinnäkin on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 173, 174 ja 177 kohdassa lähinnä, että siltä osin kuin päätöksellä 22-2004 ja 11.11.1983 päivättyllä muistiolla ainoastaan vahvistettiin erityisesti tilintarkastustuomioistuimen kokouksia varten sovellettava kääntämis- ja tulkkaujärjestely, kyseisten asiakirjojen perusteella ei voitu tehdä hyödyllisiä johtopäätöksiä kaikkien kyseisen toimielimen yksiköiden käyttämistä työkielistä tai viestintäkielistä.
- 195 Unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 173 kohdassa päätöksen 22-2004 kohteesta, joka on, kuten sen otsikosta ilmenee, laatia ”säännöt asiakirjojen kääntämiseen tilintarkastustuomioistuimen, tarkastusryhmien ja hallintoasioiden komitean kokouksia varten”.
- 196 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa, että 11.11.1983 päivätty muistio koski tilintarkastustuomioistuimen jäsenten kokouksissa sovellettavaa tulkkaujärjestelmää.
- 197 Komissio ei kiistä sitä, että unionin yleinen tuomioistuin yksilöi aivan oikein päätöksen 22-2004 ja 11.11.1983 päivätyn muistion kohteet, mutta komissio arvostelee tätä siitä, että se arvioi kyseisiä asiakirjoja virheellisesti, osoittamatta kuitenkaan, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

- 198 Toiseksi on todettava, että valituksenalaisen tuomion 178 ja 179 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin korosti, että 11.11.1983 päivätyn muistion kohde eroaa selvästi päätöksen 22-2004 kohteesta ja että näin ollen komission väite, jolla se pyrkii lähinnä osoittamaan, että muun muassa 11.11.1983 päivätyn muistion vaikutuksesta saksan kieli olisi määritelty ”asiakirjojen kieleksi/linkkikieleksi” englannin ja ranskan kielten lisäksi, jotka kaksi kieltä olivat kyseisen myöhemmän päätöksen mukaan ainoat asiakirjojen kielet/linkkikielät, ei voi menestyä. Lisäksi vaikka oletettaisiin, että kyseinen muistio kuvastaa käytäntöä, jota nykyäänkin noudatetaan tulkauksessa tilintarkastustuomioistuimen jäsenten kokouksissa, on kuitenkin niin, että – kuten tämän muistion sanamuodosta suoraan ilmenee – tällainen tosiasiallinen tilanne perustuu näiden jäsenten yhteiseen sopimukseen sekä kunkin jäsenen ”hyvään tahtoon” eli seikkoihin, jotka voivat muuttua milloin tahansa.
- 199 Näin ollen valituksenalaista tuomiota ei voida arvostella siitä, että se perustuisi pelkästään päätöksen 22-2004 tarkasteluun. Komissio ei myöskään osoita, että unionin yleinen tuomioistuin olisi valituksenalaisen tuomion 179 kohdassa ylittänyt selvästi kyseisen päätöksen tai 11.11.1983 päivätyn muistion kohtuullisen arvioinnin rajat.
- 200 Kolmanneksi tämän tuomion 184–186 kohdassa esitetyistä syistä unionin yleistä tuomioistuinta ei voida arvostella siitä, että se olisi ottanut vääristyneellä tavalla huomioon komission tilintarkastustuomioistuimen henkilöstön kielitaidon osalta toimittamat tiedot, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 187 kohdassa, että kyseisillä tiedoilla ei voida oikeuttaa kyseessä olevaa rajoittamista sitä varten, että palvelukseen saataisiin kilpailun läpäisseitä hakijoita, jotka ovat välittömästi toimintakykyisiä.
- 201 Koska valitusperusteen seitsemäs osa ei voi menestyä, toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 202 Komissio väittää, että koska unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kanteen ensimmäisessä oikeusasteessa yhtäältä sen perusteella, että kyseessä olevan rajoittamisen oikeutusta oli arvioitu oikeudellisesti virheellisellä tavalla, ja toisaalta sen vuoksi, että kyseisen toimielimen esittämä selvitysaineisto otettiin huomioon vääristyneellä tavalla, riidanalaisen kilpailuilmoituksen toista osaa koskevia valituksenalaisen tuomion perusteluita rasittaa oikeudellinen virhe.
- 203 Italian tasavalta ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska sitä ei ole perusteltu itsenäisesti, vaan siinä ainoastaan toistetaan väitteet, jotka koskevat kyseessä olevaan rajoittamiseen liittyvää väitettyä oikeudellista virhettä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 204 Ensimmäistä ja toista valitusperustetta koskevista arvioinneista ilmenee, ettei komissio ole näyttänyt toteen väitetyjä oikeudellisia virheitä ja väitettyä selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla.

- 205 Koska kolmas kanneperuste perustuu näihin samoihin väitteisiin, se on hylättävä perusteettomana.
- 206 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että koska yhtäkään valitusperustetta ei hyväksytä, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 207 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 208 Koska Italian tasavalta on vaatinut, että komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska komissio on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 209 Työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana esiintynyt, joka ei ole valittanut ratkaisusta, osallistuu asian käsittelyn kirjalliseen tai suulliseen vaiheeseen unionin tuomioistuimessa, unionin tuomioistuin voi määrätä, että se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Nyt käsiteltävässä asiassa Espanjan kuningaskunta, joka oli väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa ja osallistui unionin tuomioistuimessa käydyn menettelyn kirjallisiin ja suullisiin vaiheisiin ilman, että se olisi ollut valituksen tekijä, vaati komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. On päätettävä, että Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Italian tasavallan oikeudenkäyntikulut.

3) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset